

Õpilasteht

04—05

—JUHTKIRI—

Miks eeldab ühiskond meilt sirgjoonelist liikumist algkoolist ülikooli?

06—07

—ARVAMUSKÜLG—

Miks vilistatakse tüdrukutele? Mis on saanud meie lapseõlvefantaasiatest? Miks pole eestlased viisakad?

08—09

—EÕELI AASTAKOOSOLEK—

Mida tegi 200 õpilasesindajat märtsi lõpul Tartus?

10—13

—EÕELI UUS JUHATUS—

Küsimise uutelt juhatuse liikmetelt, millisenä nemand näevad liidu tulevikku?

14—15

—YFU LEHEKÜLG—

Mida toob endaga kaasa välisõpilasele oma kodu pakkumine?

16—17

—KÜSIME EKSPERTIDELT—

Õpilasleht küsib õpilasi paeluvaid küsimusi oma ala asjatundjatelt.

18—19

—TÄTOVEERIMINE—

Mida see endaga kaasa toob?

20—23

—RAGBI EESTIS—

Uus spordiala Eesti spordimaastikul

24—25

—KOOLIMISS 2008—

Kes on ilusaim Eesti koolinäitsik sel aastal?

26—27

—JÄRJEJUTT—

Mälestusi tulevikust.

28—29

—FAEHLMANN VS WHEALMAN—

Kes oli Friedrich Robert Faehlmann?

30—31

—TEST JA HOROSKOOP—

Kas sina oled peoloom?

32—33

—GOOD CHARLOTTE—

Maailmakuulus kultusbänd väisas Eestit.

34

—FILMIARVUSTUSED—

Milliseid linatõeseid tasub vaadata?

Toimetusel on õigus kirju ja kaastöid soovi korral lühendada. Kaastööd ei kuulu tagastamisele. Kõik lehes ilmunud artiklid, graafika ja fotod on autoriõigusega kaitstud ning nende taasloomine, edastamine või levitamine mis tahes kujul ilma toimetuse nõusolekuta on keelatud.

Ootame kõikidelt lugejatelt kaastööd ja aktiivset koostööd. Kui märkate midagi, mis võiks huvi pakkuda ka teistele lugejatele andke sellest teada meie vihjetelefonil.

Õpilasleht ilmub üheksa korda aastas.

VIHJETELEFON — 6 015 300

TELLIMINE — tellimus@opilasleht.ee

REKLAAM — reklaam@opilasleht.ee

KÜSIMUSED — info@opilasleht.ee

Ajakiri "Õpilasleht Õ" on autorikaitseobjekt. Igasugune täielik või osaline kopeerimine ilma Õpilaslehe kirjaliku loata on rangelt keelatud

TOIMETUS

ILMAR KAHRO peatoimetaja / ilmar@opilasleht.ee

KAI KRABO finantsjuht / kai@opilasleht.ee

KILLU TIIGIMÄE tegevtoimetaja / killu@opilasleht.ee

SANDER OTS online toimetaja / sander@opilasleht.ee

JAAK KAEVATS kujundaja / jaak@opilasleht.ee

ARDI ILVES fotograaf / ardi@opilasleht.ee

LIIS EPRO uudistetoimetus / liis@opilasleht.ee

AITEN JAGAFÄR uudistetoimetus / aiten@opilasleht.ee

KAIDI TAHULA arvamustoimetus / kaidi@opilasleht.ee

MARJU NÕMME kultuuritoimetus / marju@opilasleht.ee

TRIINU UPRUS sporditoimetus / triinu@opilasleht.ee

KATHARINA TOOMEMETS meelelahutustoimetus / katharina@opilasleht.ee

TEELE ÜPRUS Pärnu maakonna toimetus / teele@opilasleht.ee

KAASA TEGID

MERILIN PIIPUU

ELMO JÕELEHT

DANIEL SEPP

BIRGIT PALUOJA

VASTUTAV VÄLJAANDJA

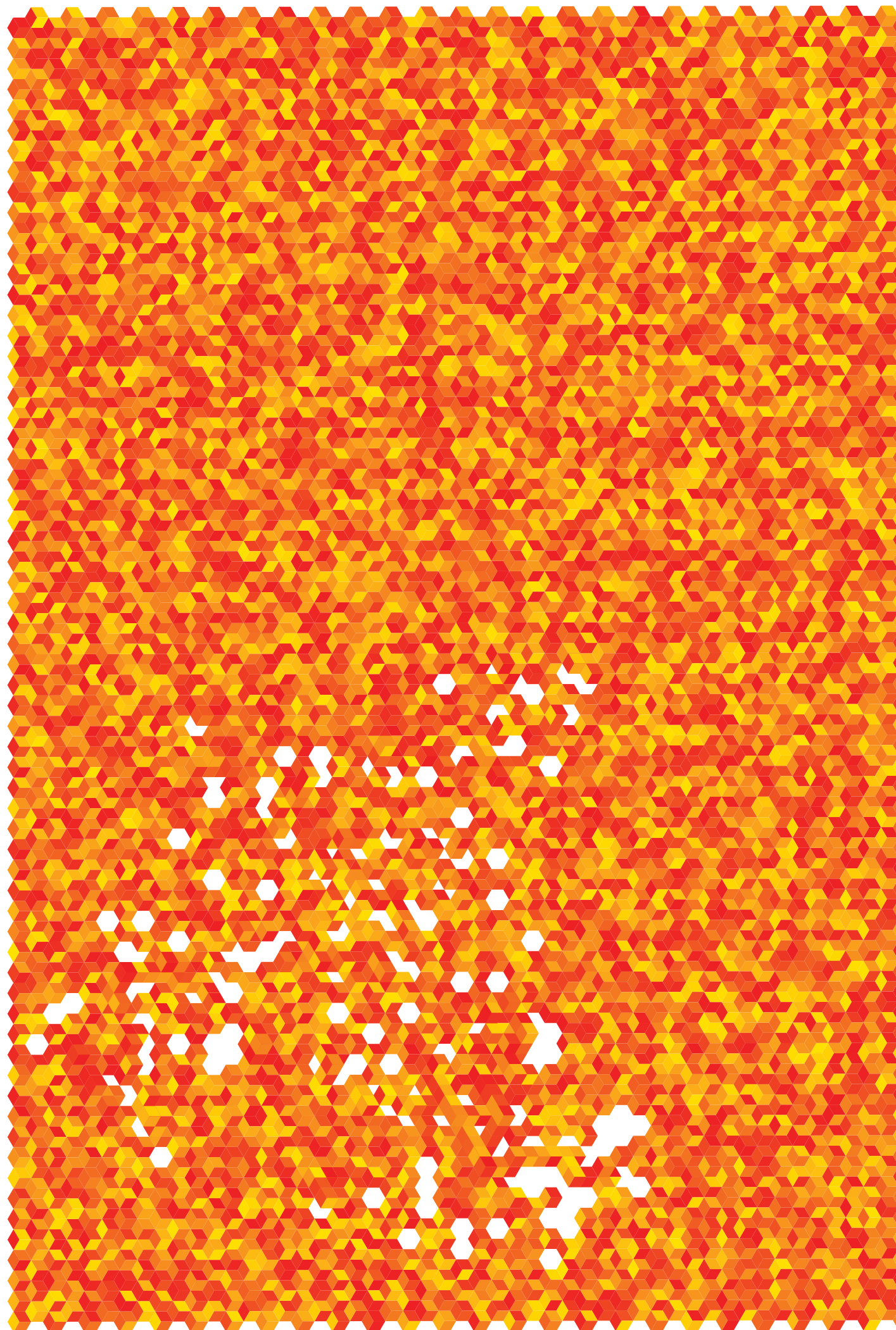
MTÜ Eesti Õpilasesinduste Liit

Faehlmanni 5, 10125 Tallinn

TOETAJAD

Tiigrihüppe SA

Trükk — Printall AS

eraldagem lõpuks kooliastmed

Viimase paari kuu jooksul on meedia üles võtnud kauaoodatud haridusteemalise arutelu. Ei möödu päevagi, kui suuremate päevalehtede avakülgedel ei arutletaks kooliprobleemide või haridusteemaliste küsimuste üle. Tundub, et oleme lõpuks jõudnud ajajärguni, mil ühiskondliku arutelu ja arvamusuuringute kaasabil püütakse praegust haridusmaastikku muuta.

Millised on suurimad mured, mis õppurite arvates koolitööd pärsivad?

Esimene ning arvatavasti kõige suurem valu punkt peitub endiselt riigieksamites ja nende läbiviimise korras. Postimehe viimase gallupi tulemustele tuginedes pooldab üle poolte lugejatest riigieksamite süsteemi põhimõtetlist muutust. See on märk sellest, et praegune hindamissüsteem ei kõlba kuskile.

Kuidas saame rääkida võrdetest võimalustest hariduse omandamisel, kui selleks, et lõpetada keskkool [siinkohal toonitaksin, et riigieksamite positiivsele tulemusele sooritamine on eelduseks keskkooli lõpetamiseks, mitte otseselt ülikooli saamiseks] tuleb õpilastel sooritada ülesandeid, mida nad ei ole koolis omandanud? Mida me siis ikkagi mõeldame üleriiklike eksamitega? Koolide pingeridu?

Kunagine haridusminister Peeter Kreitzberg kirjutab oma haridusteemalises arvamuskirjelduses „Riigieksam muudab õppimise drilliks“ sellest, et liigne standardimine töötab vastu täisväärtuslikule õppimisele ja loovuse arendamisele. Kooli lõpetamisel peaksid aga kohustuslikeks olema vaid koolisisesed eksamid, mis arvestaksid koolide suunitluse ja eripäraga.

Kuldsed sõnad, mis jäävad aga veel mõneks ajaks õhku rippuma, ning jõuavad adressaadini alles siis, kui keskkooli lõpetamise korda ka reaalselt muutma hakatakse. Tundub, et see aeg läheneb iga päevaga. Ootamiseks ei ole enam aega!

Põhikool → gümnaasium → ülikool?

Räägime ühiskondlikul tasandil alatasa, et Eestis toimub pidev kõrghariduse inimeste üleproduktseerimine. Räägime sellest, et tööturul napib oskustöölisi, kes oleksid lõpetanud kutsekooli või rakenduskõrgkooli. Ent kuidas

saame nuriseda selle üle, et noored näevad põhikooli lõpetamisel ainsa variandina gümnaasiumisse astumist, kui oleme ise loonud olukorra, kus põhikool on gümnaasiumiga sedavõrd tugevalt seotud, et kutseharidusele hakkavad mõtlema vaid need õpilased, kes gümnaasiumisse sisse ei saa?

[Siinkohal vabandan väikese õpilaste osa ees, kes näevad hetkeolukorda teises valguses ja ühiskondliku hoiaku vastu astudes siiski omal algatusel kutset omandavad.]

Sama tendents jätkub ka gümnaasiumis, mille lõpetamise eelduseks on sisuliselt ülikoolikatsete läbimine [ei saa üle ega ümber riigieksami]. Gümnaasiumi tegelik eesmärk peaks aga olema laia ja mitmeharulise üldteadmiste põhineva hariduse pakkumine. Unustamata seejuures õpilaste individuaalsust, vältides liigset standardimist ja pakkudes võimalust gümnaasiumi lõpetades ise otsustada, mida teha selleks, et järgmine õppe- või kutseperiood edukaks osutuks.

Antud olukorrast aitaks välja tulla gümnaasiumite riigistamine ning selge ja konkreetne eraldamine põhikoolidest. Ühe pideva joone strateegia asemel võiksime kaaluda kolme tugeva üksuse teket (põhikool, gümnaasium, ülikool), kusjuures ühe lõpetamine ei tohiks eeldada tingimata järgmisesse astumist.

Võrdsed õigused ent paindlik lähenemine?

Eelmistes punktides käsitletud probleemid mõjutavad ka muid õppetöö valdkondi. Tugev põhikoolide ja gümnaasiumite sidusus tekitab paljudes koolides olukorra, kus võrdsete õiguste tagamise ettekäändel piiratakse näiteks gümnaasiumiastmes täisealiste õpilaste liikumisvabadust. Siinkohal oleks paslik ära märkida, et seadustest lähtuvalt ei ole koolil õigus alaealiste laste vanemate ja täisealiste õpilaste konsensusliku otsuseta liikumispriirangut rakendada.

Või toogem kas või teiseks näiteks skandaalse juhtumi noormehest, kes vaidlustas ühe Tallinna keskkooli otsuse end gümnaasiumist välja jätta. Tuletan siinkohal meelde, et Tallinna halduskohus tühistas gümnaasiumi otsuse ning andis poisile põhimõttelise loa gümnaasiumisse õppima asuda.

Sellised paradoksaalsed juhtumised jääksid arvatavasti toimumata, kui suudaksime konkreetsete meetmetega luua tugeva riikliku gümnaasiumite võrgustiku, eraldades need tugevalt ja üheselt põhikoolidest ning ülikoolidest.

Kallid lugejad! Õpilased, õpetajad, lapsevanemad. Avalik debatt jätkub. Millisena näete Teie Eesti haridussüsteemi tulevikku? Mida peaks muutma ning mida muutmata jätma? Ootan Teie ideid ja tähelepanekuid aadressile ilmar@opilasleht.ee

Ilmar Kahro

Õpilaslehe peatoimetaja

tütarlapsed pole koerad

Kaidi Tahula

Ühel ilusal kevadõhtul tundus kodus viibimine ja loodusest eemal olemine liiga raske. Saigi otsustatud, et läheks ja samastuks Pääsküla tänavate ja mändidega, kulgedes mööda majadevahelisi teid.

Ilm oli ilus, õhus oli kevade kuulutust. Linnud siristasid ja kullane päike oli loojumas puulatvade taha. Kuid ega see ilu kaua kesta jõudnudki... jalutanud tund või paar möödu-sin ma majast, kus noored mehehakatised pidutsesid. Vali muusika, alkohol, „kukepoks“ ning muu säärane.

Ise-enesest pole sellest ju midagi, kui melomaanidest noormehed vahel auru välja lasevad. Häirima kipub see tegevus aga siis, kui minnakse liiale ja hakatakse ühiskonna teisi liikmeid segama, nimelt mind. Olles majast juba mõnekümne meetri kaugusel kuulsin ma seljataga värava avanemiskriuksu ja huilgavaid häali, mis läksid sujuvalt üle vilistamisele. Olgu. Kena, et nad leidsid, et ma ka dressides suht hea välja näen. Kuid ma pole koer!

Tagasi ma ei vaadanud. Vilistamisele ei reageerinud. Olenemata jube suurest soovist haukuda nende poole või manida, et ma pole peni! On ju palju ilusamaid võimalusi tütarlapsele näidata, et ta meeldib sulle. Isegi võhivõõrale! Näiteks võib alati klišeena küsida kella-aega ja see järel tutvust sobitada. Kuid mitte vilistada!

Võib ju tunududa, et neiule järele vilistamine on kompliment... mõnedele ongi! Kuid enamikele haritud ja enesekindlatele tütarlastele on see kerge mõnitus. Tekib tunne, et ehk oled midagi valesti teinud või äkki tahetakse sulle midagi teha.

Käitumispsühholoogia teooriate kohaselt on avalikus kohas väljakutsuvalt käitumine seotud millegi vajakajäämises füüsiliselt või vaimselt. Ka madal enesehinnang pidi põhjustama agressiivset käitumist. Kes teab...

Mida aga arvavad vilistamisest noored kaudid tütarlapsed?

Veronika [18]

„On järgi vilistatud ja tunne on hea. Ehk sa jäid kellegile meelde ja meelde jääda inimestele on ju positiivne. Kuid vilistamise üle eelistaksin ma kella-küsimise-tutvust.“

Triinu [18]

„Jah, on küll vilistatud, eriti suvel. Ma alati tunnen end väga alandatuna, nagu oleksin ma mingi objekt, lihtsalt asi.“

Arvan, et need mehed, kes tänavapeal vastassugupoolele vilistavad, ei austa naisi. Kuna olen temperamentne inimene, reageerin sellele väga tuluselt, jään näiteks peatuma ja küsin mis jutt oli. Tavaliselt hakkavad need "kövad vilistajad" kohe kogeleva, ei tule silpigi suust. Siis hakkab mul neist lihtsalt hale. Aga

need vilistajad polegi kõige hullemad, on olnud vahel, et keegi mööda minnes ka näpib!“

Maarja [19]

„Ma olen tavaliselt häiritud sellest, kuna tunnen end siis nagu ma oleks kuidagi valesti käitunud. Kas siis liiga väljakutsuvalt või ime-likult. Ma arvan, et see kuulubki noormeeste eneseväljenduse juurde, see on nende viis tähelepanu saada.“

Mida arvab noormees?

Asso [20]

„Võimalik, et on ette tulnud jah..“

No eks see selline ameerikalik komme, kus ilusatele neidudele antakse vilega teada, et neid on märgatud.

[Teada saades, et paljudele see ei meeldi] ...aga ega haritud neid ennast reegline väga ülesse ei kruti välispidiselt, et neid märgatakse...“ •

aga kuidas on võimalik, et...

Aiten Jagafär

Iga päev, kui ma ärkan, üritan kõigepealt tuvastada seda, kus ma olen ja seejärel seda, kes ma olen. Raske on ärgata, igatahes minul, kes armastab magada. Magada, kuna see aitab mind välja lülitada sellest kohutavast reaalsusest, kus me viibime. Maailm, kus elame, täiesti realistlik, mitte midagi sellist, mille kohta me ei leiaks enam loogilist seletust, sest just seda me, inimesed, ju taga ajamegi, loogikat, võib olla mõnda teaduslikku fakti. See sobib enamikele, sest seda on lihtne mõista ja ei pea oma pead vaevama küsimusega, mis algab: „Aga kuidas on võimalik et...?“ sest probleeme on niigi palju.

Ei lasta meil enam elada õndsalt. Problee-

mid on alati olemas...nad ümbritsevad meid. Saavad jõudu murest ja hirmust. Nad tekivad siis, kui tunneme, et meil on hea ja lahkuvad viimasel momendil. Ja kui lahkuvad, siis tulevad alati tagasi. Niisiis, on meil ainult aega mõelda, kuidas midagi lahendada, kuidas millegagi valmis jõuda või kuidas jõuda sinna õigesse kohta õigeaks ajaks, kui meil on antud aega umbes kolm minutit.

Me oleme unustanud oma lapsepõlve-maad. Maa, mille me ise enda jaoks oleme kujundanud, et seal end hästi tunda. Me ei oska enam omale iseenda maailma luua. Vannis olles mõtleme etappide kaupa, mida järgmiseks teha ja uurime kuidas sõrmedel nahk krimp-su

tõmbab ja issand kui suured mu varbad vee all on. Selle asemel, et unustada kõik muu ja leida ennast äkki helesinisest laguunist. Tantsides, vaatame me seda, mida teised mõtleavad ja tunneme mõnu kui keegi komistab, selle asemel, et end ette kujutada hiiglaslikust ermitaažilikust saalist, kus tantsivad kümned paarid graatsiliselt liueldes.

Aga ei...see on absurde ja naeruväärne jutt. Mõttetu, kas pole? Pole aega sellisteks lollusteks. Homseks vaja arved ära maksta ja ülehonne vaja öö läbi tööl olla ja siis on vaja laps trenni viia ja siis ta sinna unustada, kuna oli tähtis kokkusaamine kellegagi. Paju nimelise ärimehega. Või oli see Pajula? Ei

Karju mulle viisakust ja viisaka mind naeratusega

Kaidi Tahula

Hiljuti õnnestus mul leida ennast Ühendatud Kuningriigist. Alles kohale saabununa ei osanud ma veel aimatagi, kui tõetruu on ütlemine, et inglased on maailma viisakaim rahvas. Tundus kuidagi võimatusena, vaadeldes inimesi oma kodumaalt.

Kuid siis, kui juba mõned tunnid veedetud Londoni kesklinnas ning metroos, sai üpris kähku ja päris elavalt selgeks, et maailma viisakaim rahvus tõepoolest platseerub Suurbritannias.

Ükskõik kuhu sa lähed „I'm so sorry“ ja „Sorry!“ on väljendid, mis kajavad vahetpidamata õhus. Olenemata siis sellest, kas viga on tema- või sinupoolne.

Näiteks võiks tuua olukorra, kus ma rahvast pungil ostlemiskeskuses tormasin ettevaatamata otsa ühele inglannale. Naine hakkas ennast siniseks vabandama! Mina aga vahtisin selle tavalise tühja eestlasliku tükaka täoga talle vastu – ei taibanud midagi öeldagi. Päris ära ehmatas, et minu vea eest keegi andeks paluma kukkus selle asemel, et söimata ja peksa anda lubaks. Lõpuks pomisesin ehmunult ning viisakalt „My fault, so sorry!“.

Alguse asi ning eestlus ja morn olek üpris sügavalt juurdunud. Kuid inimene harjub kõigea ja õpib lõppude lõpuks ikkagi ümbritseva keskkonnaga kohanema. Nõnda juhtus ka minuga. Mõni päev kuningriigis ning

ka mina naeratasin sõbralikult isegi võhivõõrastele, ja kui keegi mulle tänaval otsa jooksis vabandasin nii, et näost roheline. Hämmastav see viisakusnakkushaigus! Levib visiooni ja kuulmise kaudu! Oh, nakataks see ainult meie väikest armast Eestit juba. Ma olen nii väsinud tavalistest pahuratest ja enda ette hoidvatest sõnaahtratest inimestest tänaval. Ja proovi sa Tallinnas kellelegi bussis otsa kukkuda! Selle tulemuseks on suur voog tagedaid pilke. Isegi endal hakkab häbi, et eestlased nii pahurad ja ükskõiksed on.

Eesti inimene ON ebaviisakas ja morn. Olgem ausad. Ma küll armastan ja austan eestlasi, kuid kõigel on piir. Oleme oma vallas ajaloos ning pahurates ilmaoludes niivõrd sees, et isegi ninanops on varsti kadunud selle sisse. Kuid kuidas me siis hingame? Peaks selle jama lõpetama. Eestlased peaksid arendama oskuse naeratada. Teate küll... see näolihaste treening mis tabab meid ärevushooga siis kui naabrinaine jää peal koomiliselt kukub või keegi mõne ebasünda nalja jutustab? Mäletate, seda kutsustakse naeratuseks! Ja meie hambuvus on küll palju parem, kui inglaste oma, nii, et kasutagem seda tänavapildis rohkem.

Mõne aasta eest õpetas särav tütarlaps mulle triki, kuidas ennast hommikuti heasse tujusse viia. Ja miks ainult hommikuti, tehke seda päeval ja õhtul – millal iganes vaja!

See toimub nii: Võta peegel. Aseta see oma näo ette. Naerata peeglist ja vaata oma naeratus. Jätka harjutust, kuniks naeratus pole enam sunnitud. „Tundub tobe, kuid mõjub. Ning mitte ainult sulle endale, vaid müstiliselt lainetena vohades ka kõikidele sind ümbritsevatele ning päeval kohatavatele inimestele. Rõõmsameelsus pole patt!“

Olgu, ma mõistan. Väsinud inimene, kes pole juba paar päeva päikest näinud ning hommikust õhtuni nagu ratta peal tormanud, ei saagi ju olla kõige puhanum ja õnnelikum inimene! Kuid võiks.

Ühel nädalavahetusel korraldasin koos ilusate ja heade inimestega üritust teistele sama kenadele ja rõõmsatele õpilastele. Ka seal oldi töötatud hommikust õhtuni, öösiti küllaltki napivõitu und saadud ning võideldud ettejuhtuvate traagiliste probleemidega. Kuid see ei takistanud umbes pooli noori naeratamast ja sõbralikult isegi võõrast inimest tervitamast. Järelikult on võimalik ka tühjaks pigistatud sidrunina sõbralik ning särav olla. Ning need, kes olid pahurad said ürituse lõpuks ikkagi õnnelikeks. Naer nakkub!

„Ei ole paremaid halvemaid aegu, on ainult hetk milles viibime praegu!“ Ning seep see on. Pole ju erilist mõttekas raisata ilusate päeva tagedusele ja sõjakusele. Naeratagem ning nagu kliisee ütleb: „Naerata, ja maailm naeratab sulle vastu!“ •

mäleta... Pole aega lõõgastumiseks. Võib olla aasta pärast saab Egiptusesse, seal on need püramiiditaolised asjad... kolmnurksed ja väga suured.

Me oleme rikkunud ja solkinud ära oma mõttemaailma, ilma et oleksime sellest aru saanud. Me oleme rikkunud ka laste fantaasiamaad. Ma mäletan, kuidas ma möödusin kord lasteaiast ja seal karjus üks väike pois roppusi teistele ja naeris kõva häälega. Mitte keegi ei öelnud talle midagi. Esimesel septembril, kui kooli läksin, juhatasime esimese klassi põnnid aulasse, ja seal esines neile Buratino. Ma küsisin oma väikese tirtsu käest, et: „Ohoh, kas see ongi päris Buratino?“ mulle

vaadati otsa nagu napakale ja öeldi, et ei ole, andes mõista, et tegelikult on see väljamõeldud tegelane, keda pole olemas. Päkapihud on muidugi ammune maa. Vanemad on juba ammu suutnud lastele tõestada, et selliseid asju ei eksisteeri. Nad sisenevad lärmakalt tuppa, nii et laps ikka näeks, kes see on ja kihistavad. Mõni laps, kelle ema või isa on lubanud päkapikkusesse ja Jõuluvanasse oma usku säilitada, need tehakse koolis juba maatas, et mingi titt, tambime.

Ei lasta isegi lastel rahulikult olla, ka nemad mõtleavad kui täiskasvanud, olgugi et lapsetasemel.

Ma oskan võluda ennast sinna kuhu ma

tahan, kui ma seda ei suudaks, ma ei tea mis minust siis saaks. Mõni jurist võib-olla või asjaajaja. Selline, kellel on alati igalepoole kiire ja kelle märkmikusse oleks vaja lisalehti osta. Inimene, kellel puudub oskus näha esimest lund või seda, kuidas kevadel esimesed lehed tärkavad. Kellel puuduks oskus näha ennast ümbritsevat. Ma ei mõtle seda, et „mhm seal on see uus tornmaja ja seal on see uus sekretär ja ohoo suitsunurk“. Ma mõtlen, mida ma näen, kui lõpuks ometi vaatan seda, mida ma näha tahan. Ja ma suudan seda. Ma olen sellega rahul, sest siis olen ma leidnud reaalsuses selle, mis paneb mind isiklikult mõtlema: „Aga kuidas on võimalik, et ...?“ •

Eesti õpilasesinduste liidu kevadine üldkoosolek

Marju Nõmme
Fotod: Sander Ots

ÜLDKOOSOLEK

aeg: 29.-30. märts 2008

koht: Hugo Treffneri Gümnaasium (avamine Haridus- ja Teadusministeriumis, II päev Sadamateatris)

Üldkoosolekul tihti kõlanud loosung: Jää iseendaks!

Seisan Hugo Treffneri Gümnaasiumi ukse taga järjekorras, inimesi lisandub aina juurde. Ühel hetkel manan naeratuse ja teisel hetkel rõõmsalt imestunud ilme, et tervitada järjekordset tuttavat. Ja niimoodi teeb kindlasti veel teatud osa sealviibijatest. Registreerunud, suundun läbi kevadise üliõpilaselinna haridusministeriumisse. Peas keerlevad mõtted ja lootused, alanud on Eesti Õpilasesinduste Liidu suursuugune aastapäev.

Koosolek avatakse pidulikult riigihümni-ga. Pärast juhatusse kõnesid tervitavad meid rõõmsalt Riigikogu esimees, haridusminister ja sotsiaalminister. Kõned peetud, läheb asi palju huvitavamaks. Jüri Ennet alustab oma mänguga. Ta tutvustab Hoburaua teooriat, mille kohaselt igal ajal on soodumus olla nii juhmu kui ka geenius. Tähtis on aga tegeleda oma asjaga, õigel viisil, õigel ajal, õiges kohas. Seejärel näitab ta ühe tüdruku peal, mis on edu pant.

Järgmisel hetkel aga tõusevad püsti külalised Norrast ja teevad sellise möllu, et terve saal on toolidel püsti ja karjub kõigest kõrist seda, mille tähendusest pole kellelgi õrna aimugi. Rahvas satub hoogu ja otsa tehakse veel üks energizer. Raputame oma keha, alates varbast kuni terve keha väristamiseni ja samal ajal ümiseme loitsu meenutatavat laulu. Lõbusad norrakad teevad tõsisest õpilastest pardid. Ja nii mitu korda, kuni lõpuks tekibki pööksuva pardipoja tunne.

Pärast lõunapausi ootavad õpilasi erinevad töö- ja huvigrupid. Võimalus on lüüa kaasa tulises arutluses alates riigieksamitest kuni multifunktsionaalse õpilaspileti teemadeni. Arutlused kestavad, kuni on aeg alustada paneelküsimumustega kandideerivate juhatusse. Pealehakkajad kandidaadid on enda sõnul aktiivsed ja julged. Kuid suure publiku ees on mõni siiski sõnaahter ja kohati kipub ununema isegi inglise keele oskus. See-eest leidub nende seas nii joonistaja kui ka edev noormees. Katre joonistab kõigile ja väidab, et

tahaks olla nagu okaapi (loom – toim). Publiku suurel nõudmisel on Erkki sunnitud oma kaks särki seljast viskama. Sõnapidajapoiss teeb seda efektselt ning tagatipuks hüppab üle kandidaatide peade saalist välja. Et meelde jääda, oli igaüks valinud eriva taktika. Mängu pannakse kõik, sest juhatusse nad tahavad saada, selles pole kahtlustki.

Õhtu jätkub Tartu linnapea vastuvõtuga, kus Eesti Õpilasesinduste Liit jagab teenetemärke neile, kes on andnud oma panuse liidu arenguks ja heaoluks. Tunnustuse saavad nii riigikogu liikmed kui ka liidu aktivistid. Hiljem õpetab linnapea abikaasa õpilasi tantsima džaivi ja Viini valssi. Kui tantsud saavad enam vähem selgeks, esineb Eesti parim tudengibänd Groundhog Day. Rahvas rohib hämaras saalivalguses, vahepeal kinnitades keha isuäratavate suupistetega. Pärast bändi esinemist hakkab osa seltskonnast karaokega meelt lahutama ja pärast sisutihedat päeva laskub mõni sügavasse unne. Kusjuures pole kahtlustki, et uni on magus, kuna koosoleku korraldusmeeskond oli igale ööbijale kindlustanud pehme lumivalge padja. Õo möödub suuremate intsidentideta, kui välja arvata igakevadist kella keeramist.

Pühapäeva hommikul koguneme Tartu linna tänavale ja moodustame kolonni. Äratame oma vaimu üles traditsioonilise machin-gaga (äratusmäng – toim) ja laseme häälte kõlada. Prügikasti peal seisab üliõpilane ja juhendab lusti täis õpilasi läbi võimsa ruupori. Seejärel võtab juhatusse esimees Merilin laulu üles ja suure uhkusega sammume lauldes otsejoones Raekoja platsile. Asetame liidu lipu suurde lumehange ja alustame seltskonnamängudega. Siis otsustame teha ühe mõnusa flash mob-i. Jaguneme gruppidesse, nii et igast kuuest tänavaaotsast hakkaksid õpilased üheaegselt keskele liikuma ja märguande peale jääme seisma ning ei liigu paigast, justkui jäätudes. Aeg peatub ja kuskile ei ole kiiret. Siis on aga aeg suund üles võtta Sadamateatri poole. Rõõmsalt koos marssides tunneme uhkust, et oleme õpilased ja peame ühte hoidma. Suurima naudinguga laulame koos laule, nii et isegi möödakäijad peatuvad ja vaatavad meid, naetus näol.

Sadamateatris läheb pikalt aega otsusprojektide menetlemisega. Rahvas hakkab

juba tasapisi tüdinema, kuna oleme ajakavast maas peaaegu kolm tundi. Aga uus juhatus on valimata ja see tuleb kindlasti ära teha. Nüüd on ka juhatusse kandidaatidel viimane võimalus esitada kõne, enne kui läheb valimiseks. Kõik saavad sellega ilusti hakkama. Võib ainult ette kujutada, kui pabinas nad on. Õpilased ründavad tabavate küsimustega ega halasta nende peale. Mis seal ikka, uus juhatus peabki olema tugev.

Kui üksmeelselt valitakse ära uus juhatusse koosseis, on kõik järsku veel rõõmsamad. Täname üksteist ja teeme suure suure grupikalli. Nii sõbralikult lõpebki järgkordne Eesti Õpilasesinduste Liidu üldkoosolek. Ühtse tunde ja magusa marjatordiga. •

EÕELi Kuu pluss

[1] Eesti Õpilasesinduste Liidu XVIII Üldkoosolekul valiti liidule uus 7-liikmeline juhatus.

[2] Avatud Eesti Fondile esitatud projekt õpilasesinduste arendamiseks sai täies mahus toetuse. 2008. aastal on võimalik õpilasesinduste edendamiseks viia läbi tegevusi 250 000 kroonise toetussumma ulatuses rohkem kui algselt liidu eelarve oleks lubanud.

[3] Alates 15. maist alustab EÕELis tööd uus avaliku poliitika ekspert.

ja miinus

[1] Eesti majanduslangus võib mõjutada ka haridussüsteemi.

[2] Liit ohkab, sest lahkuv juhatus pakib kontoris oma asju...

[3] Gripp on kimbutanud liidu meeskonda, kuid ehk kevadhooajaga kaovad ka viimased pisikud.

lubage tutvustada teile õõli uut juhatust

Marju Nõmme

Eesti Õpilasinduste Liidu XVIII Üldkoosolek ei möödnud ainult meelt lahutades. Üle Eesti kokku tulnud õpilased valisid liidu eesotsa uue ja verinoore juhatuse. Siin nad on:

Uue juhatuse koosseisu kuuluvad:

DEIVI SARAPSON (esimees)
ERKKI JAANHOLD (aseesimees)
ANDREA KALLUSTE
HENRI KIIVIT
KATRE KIKKAS
ANNIKA OJASILD
JANA SCHMIDT

—JANA—

Iseloomusta ennast mõne sõnaga.

Paari sõnaga on mind raske iseloomustada, sest mind peab tundma õppima, kuid ma püüan. Kindlasti olen ma ambitsioonikas ja teotahteline. Minus on palju positiivsust ja ma naeran pidevalt. Mul on ka tohutult energiat, olen sõbralik ja paljude arvates siiras inimene. Ma hindan väga ausust.

—ERKKI—

Mõne sõnaga siis endast. Ausalt öeldes, ega mul väga mugav pole küll niimoodi ennast kiita aga kes ütles, et elu peab lihtne olema? Mulle on öeldud, et ma olen tark – ise nii ei arva. Maaailmas on nii palju asju veel, mida ma ei tea ning ega saagi teadma. Samuti on mulle öeldud, et ma olen hea kuulaja – aga milleks siis sõbrad on? Teisest küljest jälle käib aga klassiõdedele aeg-ajalt pinda mu närvilisus. Näiteks Triinu annaks mulle iga kord, kui ma jälle näppe vastu lauda trummeldan, ühe hea kõrvakiilu. Minu õnneks ei istu ta mu kõrval. Mõnikord võin ma ka liialt energiline ja rõõmsameelne olla.

Mis põhjusel kandideerisid juhatusse?

Kui ikka tahad, et midagi muutuks, tuleb ise sarvist haarata ja tegutseda. Teiste peale ei tasu alati lootma jääda.

Enda ning Eesti õpilaskonna arendamise nimel. Tundsin, et olen valmis riiklikul tasemel õpilasesinduse tegevusega tegelema.

Milline osa kandideerimisel oli kõige raskem ja miks?

Kõige raskem oli see, kui hakati tulemusi välja ütlemä ning mul oli kohutavalt kurb, et meist üheksast kaks tükki ei pääsenud, sest mõlemad Liisad olid tohutult toredad ja huvitavad inimesed. Siiski ma loodan, et nad mõlemad jätkavad koostööd EÕELiga, sest selliseid noori läheb liidul vaja.

Kõige raskemaks muutus vast kõne esitamine. Ajakava venis tohutult riigieksamite arutelu puudutavate küsimuste suure mahu tõttu. Sellega kaasnenud ootamisega suurenesid muidugi ka närvilisus ning väsimus. Kõne esitamise ajaks oli juba täiesti surnud tunne.

Mida pead oma seni suurimaks saavutuseks?

Oleneb täiesti missuguseid saavutusi mõeldakse. Loomulikult on see mu üks suurimaid saavutusi, et ma pääsesin juhatusse, kuid üks sellised veidike väiksemad saavutused on mul olnud ikka seoses spordi ja kooliga.

Kahtlemata EÕEL-i juhatusse valituks saamist. Teps isiklikemate saavutuste seast ehk, rääkima õppimist.

Mis on esimene asi, mida juhatuses olles tahad ära teha?

Teha on palju, kuid üks inimene ei oleks selleks kõigeks suuteline. Mina isiklikult püüden ikka selle poole, et muudatusi tuleks teha õppekavas ja koolides oleva soolise diskrimineerimise vastu tahaks ka võidelda.

See oleneb, mis valdkonna juhiks saan.

Valikuid tuleb teha. Mis jääb tõenäoliselt nüüd sul (juhatusel liikmena) tahaplaanile?

Kahjuks pean ma nüüd spordi tahaplaanile jätma, mis on kurb, kuid ma olen prioriteetidid paika pannud ja leian, et minu süda kuulub siiski EÕEL-i.

Sõbrad kannatavad ikka natuke. Vaba aega jääb vähemaks. Muidugi, nagu ka kõigil eelmistel juhatusel liikmetel, kannatab ka õppimine. Küll näeb kui palju ja kuidas see langeb.

Mis on sinu (elu) moto?

Ära mine rada mööda, vaid mine sealt, kus seda ei ole ja jäta ise jäljed. Tegelikult on häid tsitaate ja aforisme palju, mis mulle tohutult meeldivad.

1. Koge 2. Analüüsi 3. Järelda 4. Õpi (Koge, analüüsi, järelda ning seejärel õpi)

Mida tahad veel öelda õpilastele?

Ärge kardke oma arvamust välja öelda ja oma põhimõtete eest tuleb seista. Peale selle loodan ma teie aktiivsele koostööle juhatusse, sest just üheskoos saavutame oma eesmärgid. Päikest ja teguderohket aastat teile kõigile!

Võtke vabamalt. Tähtsad pole faktid vaid arusaamine. Muidugi, faktide teadmine tuleb ainult kasuks.

—HENRI—

—KATRE—

Iseloomusta ennast mõne sõnaga.

Olen aktiivne ülimalt motiveeritud noor.

Olen suhtlemisaldis inimene. Suhtlen võõrastega täiesti vabalt, meeldib koostööd teha. Olen seltsiv ja sõbralik, eelkõige püüan kõigest väest olla tolerantne. Elus tähtsaimad on mulle pere ja sõbrad.

Mis põhjusel kandideerisid juhatusse?

Selleks ajaks kui tuli juttu uue juhatuse valimisest olin juba liidu ja selle tegimistega tuttav ning kui märkasin, et juhatusse on lisanandunud ka valdkondi, siis ma teadsin, et nüüd on minu aeg!

Kandideerin juhatusse eelkõige sellepärast, et Merilin nõ seepas mind tükk aega. Konsulterides teistega mõtlesin, et ehk asi polegi nii hull nagu paistab. Kuigi mu ema ja huvijuht ei olnud selle poolt, et juhatusse kandideerin (kartsid, et nende jaoks jääb vähe aega), siis olen neile toetuse eest sellegi poolest väga tänulik. Enne juhatusse saamist lootsin, et kuna olen saanud hakkama oma kooli tase- mel ürituste korraldamisega ja seda edukalt, siis miks mitte seista kõigi õpilaste eest ning kandideerida EÕEL-i juhatusse.

Milline osa kandideerimisel oli kõige raskem ja miks?

Väga raske oli see, et olin korraga nii kandidaat kui ka korraldusmeeskonna liige. Samuti ka see kui pidime seal üleval oma kõnet ootama, kuna siis lihtsalt pidi istuma ja ei saanud midagi teha.

Kas kandideerida või mitte? Kui paberid saadetud, oli juba närv sees, sest kõik hakkasid pärima. Otsustamine oli raskeim selle pärast, et teised tahtsid nii väga, et ma kandideerisin, kuid ma ise kartsin, kardan veel praegugi, et võin murduda. Kui lõpuks kõik (Üldkoosolek) möödus oli, siis oli kohe kergem.

Mida pead oma seni suurimaks saavutuseks?

EÕEL-i juhatusse saamine .

Raske öelda. Ilmselt ongi jõudmine EÕEL-i juhatusse. Kuid enne seda? Ilmselt esindada Tsirguliina Keskkooli õpilasesinduse presidendina oma kooli ning jätta sellest hea mulje. Tõestada, et maalt ei tule ainult Talleggi juhatajad nagu 101 Last Toompeal väideti.

Mis on esimene asi, mida juhatuses olles tahad ära teha?

Arendada juhatuse siseseid suhteid, et meist saaks terviklik meeskond .

Esimese asjana tahan juhatuses olles tõsta liikmete arvu jõudsalt ning sealjuures kaasata EÕEL-i töösse rohkem aktiivseid õpilasi.

Valikuid tuleb teha. Mis jääb tõenäoliselt nüüd sul (juhatuse liikmena) tahaplaanile?

Tõenäolielt enda kooli ÕE aga meil on palju tublisid ja aktiivseid liikmeid, kes seda sama jõudsalt edasi viivad. Tervitused minupoolt siis neile.

Jah, prioriteetid tuleb paika panna. Tahaplaanile jäävad Kaitseliit, Tugiõpilaste Oma Ring Eestis ja nii kahju kui mul ka poleks, ka noorsootöö. Ma ei välista tegutsemist noortekeskuses, kuid minu aktiivsus seal väheneb kindlasti palju.

Mis on sinu (elu) moto?

Tuleb elada, mitte tühjalt maailmas ruumi võtta. Seda saame teha vaid korra ning seda tuleb teha hästi.

Rebane: (Antoine de Saint-Exupéry raamatust "Väike prints") "Siin on minu saladus. See on väga lihtne: ainult südamega näed hästi. Kõige tähtsam on silmale nähtamatu."

Mida tahad veel öelda õpilastele?

Olge aktiivsed, tegelege sellega mis teile meeldib ning põhiline, jääge iseendaks.

Võtke minuga ühendust kohe, kui on mure. Niisama võib ka juttu ajada. Tegelikult olge hästi mõnusad ja võtke kõigist teile pakutavatest EÕEL-i üritustest osa!

—ANNIKA—

Olen motiveeritud, sihikindel, enesekindel, tugeva isiksusega ja jään alati iseendaks.

—DEIVI—

Deivi Sarapson Palupera külast Valgamaalt, nädala sees õpin Tartu Tamme Gümnaasiumis. Meeldib tegeleda lisaks veel muusikaga, st kitarri ja samuti ka fotograafiaga.

—ANDREA—

Olen edasipüüdlik noor inimene, kes teab oma õigusi ja kohustusi.

Et midagi korda saata ja enda hääl kuuldavaks teha ning esindada esindada kõiki aktiivseid noori Liidus.

Soovist saada uusi kogemusi, tutvusi, häid suhteid, abistada õpilasi nende tegemistel ja olla kasuks neile.

Leidsin, et on õige aeg edasi liikuda edasi, kuna olen õpilastegevusega juba mitu aastat tegelema, sealhulgas nii enda kooli õpilasesinduses, EÕEL'is ja Tartu Õpilasesinduste Liidus.

Kõige raskem oli minu jaoks see, et oli korraga kandidaat ja korraldusmeeskonna liige. Kõige hullem oli see, et olin palavikus (38 C), haige ja tundsin ennast väga kehvasti.

Enese ülesse upitamine ja plusside välja toomine, sest tunnen, et mul ei ole veel sellist iseloomu ja kardan jätta endast vale mulje.

Kui nüüd päris aus olla, siis midagi sellist hirmutavat otseselt ei olnudki. Võiks öelda, et kõige raskem on alles ees, ehk näidata oma sobivust EÕEL'i suures peres ja vaimus.

EÕEL-i juhatusse saamist.

Nüüd võin ütelda, et selleks on EÕELi juhatuse esimeheks saamine. Varajasemalt, aga valla poolse hea sõna saamine selleks, et saaksin minna edasi õppima noorsootööd.

Oma kõige suuremaks saavutuseks seni pakuksin Tartu Õpilasesinduste Liidu uuesti toimima panemises, mille juures võlgnen suure tänu kõigile, kes on nüüd aktiivselt selles osalenud.

Tahan oma valdkonna töösse sisse tuua aktiivseid ja teotahtelisi noori, kes moodustaksid tugeva töögrupi.

Kindlasti sisse elada. Soov on, et iga õpilane oleks vähemalt kuulnud, mis on Eesti Õpilasesinduste Liit, sest siiski kaitseme me nende huve, selleks arendada regionaalseid õpilasliite ja koolide õpilasesindusi.

Ma usun, et kõige olulisem oleks kutsehariduse platvorm ja üldse kutseharidus üldiselt tuua rohkem esile.

Kool ja eraelu.

Nendeks asjadeks on arvatavasti muud noorteorganisatsioonid. Loodan, et muusikaga saan siiski end välja elada, kuid juba praegu on vähem aega harjutamiseks. Ka kool jääb natuke teisejärguliseks, kuid hindteid hoian ilusti korras. Vähemalt püüan.

Ma ausalt öeldes ei oskagi seda hetkel vastata, eks ma üritan ikkagi igalpool endast maksimumi anda.

Egopoputused.

Appi, ma polegi sellele niimoodi mõelnudki. Kuid arvan, et elada võimalikult kaua, võimalikult täisväärtuslikku elu, ise selle kõigega rahul olles ja teisi arvesse võttes.

Edasiliikumises peitub jõud.

Olen Teie Salasõber 57 842 846.

Kui miskit põnevat on toimumas, siis andke aegsasti märku, aidake ise oma koolielu huvitavamaks muuta ja hoidke kooli õpilasesindus ilusti töös, et ka meie saaksime Teiega ühendust võtta.

Olge endas kindlad ning ärge laske teistel ennast juhtida, ennekõike olge aga mõnusad edasi.

vahetusõpilane meie peres

Birgit Paluoja

YFU LEHEKÜLG

Kõik see asi sai alguse sellest, kui meie koolis käidi YFU-t tutvustamas ja mul endal tekkis hirmus soov kuhugile sõita – Saksamaa oleks olnud mulle väga sobiv, mitte eriti kallis ja mitte eriti kaugel, aga vanematel ei olnud piisavalt julgust mind kodust nii kaugele lubada, sest see kõik oli meie pere ja kõigi meie tuttavate jaoks liiga uus ja tundmatu asi. Siis järgmine variant oligi, et proovime sellest huvitavast asjast pool kogemust saada ja võtame oma perre ühe vahetusõpilase. Siis täitsin ma ankeedi, muidugi ema-isa nõusolekul ja asi oligi käima lükatud...

Ja ühel ilusal augustikuu päeval käisimegi tal Tallinnas järel, et ta meie perre selleks kooliaastaks kolmandaks lapseks tuua. Otsus tasime, et vahetuslaps hakkab elama minuga ühes toas, kuna mina olin kogu selle asja initsiaator.

Ma võiks täiesti ausalt öelda, et Bettina on meie perre ainult positiivsust toonud. Arvan, et teist sellist rõõmsameelset, tragi ja oma naljakate kiiksudega inimest ei ole olemas.

Eesti keelest hakkasid mu ema ja isa Bettinaga rääkima juba umbes pärast kahe kuu möödumist, küll aeglaselt ja mõnda sõna ikka inglise keeles või eesti keeles pikalt seletades. Aga õhtuti oma toas me omavahel ikka lobi- sesime inglise keeles, sest nii jõudsime me ju palju rohkem infot vahetada.

Kuna Bettina näeb eesti keelt hoopis teise nurga alt, siis loob ta sõnade vahel selliseid seoseid, mille peale mina vähemalt ei ole tulnud. Näiteks võiks tuua sõnade kange ja kangelane, kangelane ju peabki kange olema! Mina igal juhul polnud nende sõnade vahel sarnasust kunagi näinud. Ise on ta välja mõelnud sõna puslema, mis tähendab siis puslet kokku panema. Seda sõna kasutab nüüd ka meie pere, see ongi ju palju kergem. Üldiselt on ta ikka väga andeks – kui ta mõnda uut sõna kuuleb, siis kohe see ka salvestub, kadedaks teeb...

Kuna Bettina väikeseks sooviks oli ka klaveritundide ja laulmisega tegeleda, siis laenasime talle klaveri ning surusime Thea Paluoja ja Urve Uusbergi kooridesse laulma, millest ta ise on väga vaimustuses. Kuna me elame linnast natuke kaugemal ja õhtuti muidu sõpradega tihti ei saa kohtuda, siis on väga sobivad talle suhtlemise osas igasugused koorilaagrid, mis toimuvad huvitavates Eesti eri kohtades.

Iga vahetuspere ülesanne on vahetuslapsel tutvustada oma maa kultuuri ja kombeid. Kuna Saksamaa on Eestile suhteliselt lähedal ning ka meie kombed ja tavad on sarnased, siis selles osas ei olnud tutvustamist eriti vaja. Eesti ajalugu olen ma isiklikult püüdnud talle õpetada küll. Alati see aga ei õnnestu, näiteks „Nimed marmortahvlil” vaatamise asemel tundus talle palju huvitavam teiselt kanalilt tulnud Ameerika romantiline film. Siiski ei saa ma ennast täiesti läbikukkunud õpetajaks lugeda, sest filmi „Laulev revolutsioon” ja meie suvise tantsupeo „Ilmapuu lävel” DVD’d oli ta kohe nõus vaatama. Kuna ta sattus meie laulu- ja tantsupeost suurde vaimustusse, oli talle natuke pettumuseks, et sel suvel pidu ei toimu, kuid ta lubas kindlasti 2009 aastal seda üritust vaatama tulla koos oma perega.

Eestimaal ringi ei ole me kahjuks Bettinat eriti vedada saanud: tihti on tal kooriüritused või on meil perega teised tegemised. Selles osas on meid mingil määral hädast välja aidanud teised vahetusõpilased, kes on mööda Eestit laiali ja kellede juures ta kordamööda käib ja kes ka meil on külas käinud.

Ja tegelikult armastame me ka nädalavahetustel mõlemad väga kaua magada - ja kui me lõpuks kuskil pärastlõunal ärkame, siis on meil tihti ka tahtmine midagi koos küpsetada. Bettinal on isegi oma retseptiraamat kaasas, millest kõige paremad on šokoladi- ja besee-kookose-küpsised. Küpsetamine on kujunenud meil iganädalavahetuseks ajaviiteviisiks.

Minu arvates ei ole Bettina teistest meie kooli õpilastest erinev, õpilane nagu õpilane ikka, kuigi tundub, et ta on palju avatum ja väärtustab kohati teisi asju kui mina, sulandub hästi keskkonda ning saab kõigiga läbi.

Olen täiesti kindel, et see aasta on olnud midagi hoopis teistsugust, midagi põnevat, üllatuserohket (Bettina vanemad saavad tihti pakke) ning uusi kogemusi andev. Selle poole aasta jooksul olen ma õppinud tundma väga huvitavat, teiselt maalt ja teist keelt kõnelevat inimest, keda võin nimetada oma üheks parimaks sõbrannaks ja kes praeguseks räägib nii soravat eesti keelt, et kõigil jääb suu lahti. Mina ei vahetaks seda aega, mis Bettina meil on olnud, millegi vastu ning loodan, et teised vahetuspered saavad seda sama öelda. Olen endaga täiesti rahul, et õpilase saamise nimel vanemate moosimisega vaeva nägin. •

—14—

ÕPILASLEHT / APRILL–MAI 2008

mitu arvestust võib päevas olla

Küsitles Kaidi Tahula

Selleks, et tagada õpilastele parem arusaamine koolielu puudutavatest seadustest, uuris Õpilasleht oma ala spetsialistidelt, kuidas peaks meie koolielu tegelikult välja nägema.

Mitu kontrolltööd võib ühes päevas olla?

Kontrolltööde maksimumarvud, nagu ka enamik järgnevaid küsimusi, määrab kindlaks sotsiaalministri määrus „Tervisekaitseinsõuded kooli päevakavale ja õppekorraldusele“.

Seda määrust on aja jooksul muudetud, kuid praegu kehtiv kord lubab ühes õppepäevas läbi viia ainult ühe kontrolltöö, kusjuures sellest tuleb õpilast teavitada vähemalt 5 õppepäeva enne. Nädalas on lubatud läbi viia maksimaalselt 3 kontrolltööd. Kontrolltöid ei tohi planeerida esmaspäevale ja reedele, samuti õppepäeva esimesele ning viimasele õppetunnile, välja arvatud juhul, kui õppeaine on tunniplaanis esmaspäeval ja reedel või ainult ühel neist päevadest või esimese või viimase tunnina. Kuid konks peitub selles, et seesama kontrolltöö mõiste on lahti seletatud järgmiselt - kontrolltöö on õppeveerandi või kursuse õpitulemuste omandamist kontrolliv kirjalik töö. Nii et iga kirjalik töö selle mõiste alla kohe kindlasti ei mahu.

Mitu arvestust võib ühes päevas/nädalas olla?

Veel paar aastat tagasi oli reguleeritud ka tunnikontrollide/testide maksimaalne lubatud arv, kuid enam see nii ei ole. Ainus piirang on praegu kehtestatud kontrolltöödele, mille kohta vastasin juba eelmise küsimuse juures. Määruses puuduvad sellised mõisted nagu „arvestus“, „tunnikontroll“, „test“ või „arvestuslik töö“.

Kas nädalavahetuseks tohib õpilasele õppimist jätta? Mis tingimustel?

Koduseid õpiülesandeid ei tohi anda 1. klassi õpilastele, ei nädala sees ega ka nädalvahetuseks. Alates 2. klassist võib õpetaja koduseid ülesandeid määrata, kuid on kaks erandit, millal siiski seda teha ei tohi – koduseid õpiülesandeid ei anta pühajärgseks päevaks ning õppeveerandi esimeseks päevaks. Samuti ei ole enam piiranguid koduste ülesannete mahu kohta.

Kui raske võib maksimaalselt olla koolikott algklassi, põhikooli ja gümnaasiumi õpilasel?

Koolikoti lubatud raskus [koos sisuga] on:

- 1.-3. klassi õpilastel kuni 3 kilogrammi,
- 4.-6. klassi õpilastel kuni 3,5 kilogrammi,
- 7.-9. klassi õpilastel kuni 4,5 kilogrammi.

Gümnaasiumi ja kutseõppeasutuse õpilaste koolikoti raskusele ei ole piiranguid seatud.

Kui palju peab koolis sooja olema? Mis on minimaalne lubatud temperatuur?

Õppetunnid jäetakse ära õpperuumis, kus õhutemperatuur on vähem kui 19 °C ja võimalik õhutemperatuur on vähem kui 18 °C.

Õppetunnid võib ära jätta, kui sõit kooli ja tagasi ei ole korraldatud ja tegelikult toimiv välisõhu temperatuur on:

- [1] miinus 20 °C ja madalam 1.-6. klassis;
- [2] miinus 25 °C ja madalam 7.-9. klassis.

Kehalise kasvatus tunde võib läbi viia õues:

- [1] 1.-6. klassi õpilastele tegelikult toimival välisõhu temperatuuril kuni miinus 10 °C;
- [2] 7.-12. klassi õpilastele tegelikult toimival välisõhu temperatuuril kuni miinus 15 °C;
- [3] mõõduka tuule korral tuulekiirusel kuni 8 m/s.

NB! Arvesse ei lähe mitte Sinu kodutermomeetri näit, vaid www.emhi.ee avaldatud andmed.

Mida teha, kui õpetaja mõnitab mind tunnis?

Kindlasti ära jäta asja sinnapaika. Kui oled kindel, et sa ise ei ole provotseerinud, siis alustuseks anna sellest teada näiteks oma klassijuhatajale või õppealajuhatajale. Kui sellest ei ole abi või ei julge sa seda teha, siis võta sabast kinni õpilasesinduse presidendil ja räägi talle oma mure ära. Ära jäta seda tähelepanuta, sest õpetajapoolne mõnitamine on lubamatu. Samuti tuleb meeles pidada, et ka õpilane ei tohi õpetajat mõnitada. Kui tõesti mitte midagi muud ei aita, siis kirjuta minule martti@escu.ee

Kust saada kõige paremat õppekirjandust?

Ma ei ole küll õppekirjanduse ekspert, kuid üldjuhul kehtib reegel, et mida suurem raamatukogu, seda suurem valik [nt Rahvusraamatukogu, Tallinna Keskraamatukogu, maakonnaraamatukogud ja teiste linnade keskraamatukogud]. Raamatupoodidest rääkides on küllaltki hea valik Apollo Raamatumajas. •

Küsimustele vastas endine Eesti Õpilasesinduse Liidu juhatuse esimees Martti Martinson

Kas koolil on õigus piirata liikumisvabadust

Küsitles: Ilmar Kahro

Kas üldhariduskoolil on õigus piirata õpilaste liikumisvabadust? [Nt kooliust kinnisena hoida ja keelata õpilastel koolist lahkuda?]

Liikumisvabadus on demokraatlikus ühiskonnas omaks võetud ja seadusandlikult kaitstud väärtus, mis on tihedas seoses teiste põhiseaduslike väärtustega, nt isikuvabadus, ühiskondliku turvalisuse ja avaliku korra, seaduslikkuse ning teiste inimeste õiguste ja vabadustega. Nendel põhjustel sätestab nii põhiseadus kui ka rahvusvaheline õigus võimaluse piirata liikumisvabadust.

Tulenevalt alaealise psüühilisest ja sotsiaalsest ebaküpsusest võib ta teatud olukordades kahjustada end ja teisi kergemini kui täisealine. Ebaküpsuse tõttu kannab alaealine, erinevalt enamusest täisealistest, oma tegude eest ka piiratud õiguslikku vastutust. Sellega on põhjendatav ka vajadus kehtestada alaealiste suhtes selliseid õiguslikke piiranguid, mida täisealiste suhtes enamasti ei kohaldata.

Alaealiste liikumisvabaduse piiramine on iseenesest võimalik, kui on põhjendatud, et see piirang on vajalik alaealiste järelevalvetuse ärahoidmiseks, proportsionaalne soovitava eesmärgiga ja soovitud eesmärki pole muul viisil võimalik saavutada. Piirang peab olema ka täidetav ja mõistlik ning demokraatlikus ühiskonnas vajalik.

Kas antud piirangut võib kehtestada ka täisealistele õpilastele?

Kool ei saa ühepoolset langetada otsust laste liikumisvabaduse piiramise kohta, jätmata võimalust alternatiivseteks lahendusteks. Otsustab ja lõplik sõna peaks siinkohal jääma alaealiste õpilaste seaduslikele esindajatele [tulenevalt põhiseaduse §-st 37 on laste hariduse valikul otsustav sõna just lapsevanematele] ning täisealiste õpilaste puhul neile endile. Kool ei saa oma kodukorraga kehtestada kõigile automaatselt rakenduvat liikumispiirangut, kui kõik lapsevanemad või õpilased sellega ei nõustu. Sellise piirangu kehtestamine ei ole tulenevalt põhiseaduse § -st 34 ja kehtivatest seadustest tõepoolest võimalik.

Küll aga võivad kodukorras olla kirja pandud reeglid koolimajast sisse-välja liikumiseks, kuid need peavad olema põhjendatud ja proportsionaalsed nende kehtestamise eesmärgiga ning ei tohi olla vastuolus põhisea-

duse ja seadustega. Näiteks esimese või teise klassi õpilase puhul on kokkuleppel lapsevanematega täiesti põhjendatud õpilaste liikumise kontrollimine ja piiramine koolipäeva jooksul. Samas aga 12 klassi õpilaste puhul ei saa seda pidada põhjendatuks. Kooli kodukorra rikkumise eest tuleb ette näha ka kohased sanktsioonid, kuid selliseks karistuseks ei saa kindlasti olla liikumisvabaduse piirang.

Kas kooli sisekorra eeskirjad on ülemaad põhiseaduse või teiste seaduste suhtes?

Vastavalt põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse § 32 peab kool tagama õpilase koolis viibimise ajal tema vaimse ja füüsilise turvalisuse ja tervise kaitse. Sõltuvalt konkreetsetest tingimustest ja asjaoludest, võib selle tagamiseks osutuda vajalikuks ka inimeste koolimajast sisse-välja liikumise kontrollimine ja vajadusel ka piiramine. Tekib paratamatult küsimus, kas seda on otstarbekas reguleerida ühetasemel riiklikul tasandil seaduses. Põhiseadus aga ei luba piirata õpilaste liikumisvabadust seadusest madalama õigusaktiga.

Kas koolide territooriumidele laienev suitsetamise keeld kehtib ka õpetajatele?

Tubakaseaduse § 29 sätestab suitsetamiseks keelatud kohad, mille punkt 2 sätestab selgelt - Suitsetamine on keelatud koolieelse lasteasutuse, lasteaed-alkkooli, algkooli, põhikooli, gümnaasiumi, kutseõppeasutuse, huvikooli, avatud noortekeskuse või noorte- ja projektlaagri ruumides ning nende piiratud maa-alal.

Seadus ei näe ette erisuse tegemist antud juhul õpetajate ja õpilaste vahel – nimetatud asutuste ruumides ja asutuste piiratud maa-alal on suitsetamine üheselt keelatud.

Miks eksisteerivad üldhariduskoolide territooriumitel õpetajate suitsuruumid?

See küsimus tuleks esitada vastava kooli direktorile või selle kooli pidajale [kohalikule omavalitsusele]. Haridus- ja Teadusministeerium taunib igal juhul sellist seaduse rikkumist.

Kas koolide territooriumil suitsetamise keeld kehtib koolist room raadiuses?

Suitsetamise keelu osas ei ole kehtestatud koolide puhul mingit kindlat raadiust, mis

põhineks meetrite arvutamisel koolimaja hoone välisseinast. Seadus sätestab üheselt ja selgelt, et suitsetamine on keelatud kooli ruumides ja kooli piiratud territooriumil. •

Küsimustele vastas haridusministeeriumi jurist. Vastuste tekst on ära toodud lühendatuna. Täis-teksti lugemiseks või lisaküsimuste esitamiseks võtke ühendust: tagasiside@opilasleht.ee

tätoveerimise võlu ja valu

Katharina Toomemets

Arvatakse, et sõna "tattoo" on tulnud tahiti-keelsest sõnast "tatu" või siis inuitikeelsest sõnast "tau- tau", mis tähendavad üht ja sama- toksima või tekitama heli, mis naha märgistamiseks selleks kasutatava kahe luukil- lu kokkupuutel tekib. Tätoveerimine toimub nahka torkides või kriimustades ja siis haava sisse pigmendi või värvaine viimises. Läbi aegade on tätoveerimiseks kasutatud väga erinevaid vahendeid: teravaks ihutud luid, okkaid, nuge ja nõelu. Tänapäeval tehakse tätoveeringud enamasti aga spetsiaalse elektrilise aparaadiga, mis leiutati aastal 1891 New Yorgis.

Tätoveerimist on harrastanud paljud vanad kultuurid, sealhulgas inkad, maiad, asteegid, kreeklased, roomlased ja egiptlased. Tätoveerimise eesmärk oli kultuuriti aga väga erinev. Näiteks on tätoveerimist seletatud sooviga püsida hea tervise juures, tõrjuda kurje vaime ning demonstreerida oma sotsiaalset staatust või klannikuuluvust. Mõned rahvad kasutasid tätoveeringuid aga ka desertöörde, sunnitöölise ja koonduslaagrite liikmete märgistamiseks, et neid oleks võimalik ülejäänud inimestest eristada. Seepärast on tänapäevalgi mõnede inimeste arvamust mööda tätoveeringud vaid vangide pärusmaa. Samoa keeles tähendab sõna "ta tau" (tattoo- toim.) tõlkes "kohane, tasakaalustatud ja sobilik". Samoa saarel oli tätoveerimine moes nii meeste kui ka naiste seas ning kujutas endast julguse ja valutaluvusvõime tunnustust. Samoas kaeti tätoveeringutega kogu alakeha ning see protsess võis aega võtta kuni kuus kuud! Tätoveerimise tarbeks püstitati spetsiaalne onn. Kui tätoveering valmis sai, põletati onn maha ning sellega tähistati üleminekut täiskasvanuikka. Meeste tätoveeringut nimetati sõnaga "pe'a", mis tähendab "lendav rebane" ning naiste tätoveeringut sõnaga "malu", mille tähendus on kaitstus ja hoitus.

Saalomoni saartel viidi tätoveerimisrituaal läbi rütmilise trummipõrina saatel, millest tekkis transilaadne seisund, mis aitas valu leevendada. Meeste puhul tähendas rohkemate tätoveeringute kandmine kõrgemat sotsiaalset staatust. Aastal 1838 keelustati tätoveerimine täielikult ning seetõttu on see kunst ning sellega seonduvad teadmised peaaegu kadunud. Teatakse vaid seda, nahk torgati katki terava luust või merekarbist kammiga ning haava sisse määriti vee või ras-

vaga segatud tahma. Jaapanis kandsid naised tätoveeringuid huulte ümbruses, laubal, põskedel, vahel ka kulmude juures selleks, et end veetlevamaks muuta. Emad tegid traditsiooni järgi oma tütardele vuntsid- ülahaule kohale lõigati noaga väike täke ning sinna hõõruti tahma. Esimene sisselõige tehti, kui laps oli kaheaastane ning uus lisandus igal aastal, kuni tütre abiellumiseni.

Suurem osa tätoveeritud inimesi kannavad oma kehale joonistatud pilte uhkusega, olles nende kujunduse ja värvi hoolega ise eelnevalt välja valinud. Nii mõnegi inimese jaoks kannavad tema tätoveeringud ka mingit teatud tähendust.

Uurisime ühe noore neiu, Marii Mletsini käest, miks ja kelle juures tema end tätoveerida on lasknud ning kas temagi tätoveeringud midagi tähendavad.

1. Mitu tätoveeringut Sul on?

Mul on 3 tätoveeringut.

2. Millal tegid oma esimese täto?

Oma esimese tätoveeringu tegin 2006 aasta augustis.

3. Kust tuli mõte end tätoveerima hakata?

Mõte kui selline algas vist ma arvan emast, kuna mu emal on mõlemad käed täis tätoveeritud, siis hakkasin isegi tahtma. Ja minu arust on tätoveeringud lahedad!

4. Kelle juures Sa oma tätoveeringud teed?

Oma tätoveeringud teen ma Dimon Taturini juures. Usaldan teda ja tema maitset- ta oskab ka soovitada, mis just mingile inimesele sobida võiks. Kui esimest korda tätoveerima läksin, ei teadnud, mida endale teha lasta, teadsin ainult seda kuhu- alaseljale. Ja just tema oli see, kes küsis, et mis tähtkujus ja mis looma aastal ma sündinud olen ja nii otsustasimegi draakonite kasuks.

5. Kas Sinu tätoveeringutel on ka mingi tähendus? Kui jah, siis milline?

Minu kõigil kolmel tätoveeringul on tähendus. Esimene, mille tegin alaseljale, kujutab draakonit, tegelikul kahte draakoni pead- olen sündinud draakoni aastal. Teine, mis on kuklal, on India tähemärkide järgi Neitsi- olen sündinud Neitsi tähtkujus. Kolmas tätoveering on paremal säärel- selle välja mõtle- mi-

sega läks kauem aega, kui teistega, kuna kõik tähtkujudega seotud asjad olid juba kasutusel ning mul tuli midagi muud välja mõelda. Selleks sai Internetis surfatud ja otsitud, mis võiks sobida just minuga. Nii leidiski mu kal- lim pildi, mis tähendab „Armastus ja elu,” ehk siis nagu mulle endale meeldib öelda „Armastus elu vastu”-see minu meelest iseloomustab mind väga hästi, kuna mulle meeldib olla alati heas tujus, teiste silmad särama panna ja üldse elu on ilus!

6. Kas tätoveerimine on valus?

Tätoveerimine on valus. Erinevatesse kohtadesse tegemine on muidugi erinev- mõnes kohas on valusam kui teises. Näitaks alaselja tätoveerimine oli kõige valusam, eriti alumine osa. Kuklapiirkonda tegemine nii valus ei olnud, kuid see oli ebameeldiv, sest kogu aeg oli tunne nagu miski lööks sul kolju kohe pooleks. Jala peale tehes oli vist ka kõige valusam alumine osa.

7. Milline Sinu tätoveeringutest kõige valusam oli?

Alaselja tätoveering.

8. Mida soovitsid inimestele, kes plaanivad end tätoveerida?

Et nad mõtleksid enne hoolikalt läbi, mida ja kuhu nad teha tahavad, kuna tätoveering jääb neile ju kogu eluks. On olemas ka tätoveeringuid, mis kestavad mõned aastad, kuid siiski. Muidugi on alati võimalus tätoveering eemaldada lasta, kui sellest tüdined aga kuuldavasti on see palju valusam kui tegemine ja kindlasti mitmeid kordi kallim samuti.

9. Kas kavatsed kunagi omale veel mõne tätoveeringu teha? Kas oled juba mõelnud, et kuhu ja mis?

Olen mõelnud selle peale juba. Ja väike pildikene on ka juba välja vaadatud. Aga seda kuhu teha seda veel ei tea.

Minagi lasin hiljuti oma alaseljale pildike- se toksida ning hoolimata põrguvalust ja ebameeldivast tundest, mis selle protsessiga kaasnes, olen oma tätoveeringuga ülimalt rahul. Minu kehakaunistus ei kannu küll endas mingit tähendust, kuid sellegipoolest olen saanud vägagi positiivseid kommentaare. •

← Pilt Marii alaseljal kujutab kaht draakoni-
pead, sest Marii on sündinud draakoni aastal.

← Marii kuklale toksitud kujutis on India täht-
kuju järgi Neitsi tähemärk.

↓ Marii säärele tätoveeritud kujutis tähendab
„Armastus ja elu” ehk „Armastus elu vastu,”
nagu Marii ise armastab öelda.

inglise ragbi eesti murul

Triinu Uprus

Enam ei pea me ragbit jälgima spordikanalitelt või mõnest linatsest, seda mängitakse enam kui sajas riigis üle maailma ning Eestigi on üks nendest. Suur osa ragbi võlust tuleneb mängu väga pikast ja kirevast ajaloost, ragbiga kaasas käivatest traditsioonidest (teate veel palju teisi spordialasid, kus pärast mängu väljakul üksteise vastu mänginud meeskonnad pidutsevad koos?), meeskonnavaimust ja spordiga tegelemise rõõmust.

Milles seisneb point?

Mängu eesmärgiks on 15-liikmelise meeskonnana palli kandes, söötes, jalaga lüües ja palli vastaste väravaalasse maha pannes saada võimalikult palju punkte. Võidab meeskond, kellele õnnestub rohkem punkte saada. Ragbi on pideva liikumisega mäng, kus toimub alatasa võitlus palli oma valdusesse saamise pärast. Väikeste laste jaoks on ragbist tehtud eraldi versioonid ning et põngerjatel oleks ohutum mängida, on eemaldatud füüsilise kontakti osa. Kuigi tegu on päris karmi spordialaga, mängivad seda ka naised. Tavaliselt on võistkonnas 15 mängijat korraga väljakul kuid on olemas ka 7-ragbi ja 10-ragbi, kus siis meeskonnal vastavalt väljakul korraga ka seitse või kümme mängijat. Selle alaga saab alustada juba väga noorest east.

Ja jumal lõi ragbi...

Esmakordselt mängiti seda Inglise ragbikoolis 1823. a, ignoreerides jalgpallireegleid ja lubades mängijatel palli kätte võtta. Alguses mängiti seda ümmarguse palliga, ovaalne pall võeti kasutusele 1851. aastal. Esimene klubi, Guy's Hospital, asutati aastal 1843. Alles 1871 võeti kasutusele ametlik määrustik, ala nimeks oli tollal ragbijalgpall. 1877 vähendati mängijate arvu meeskonnas 20-lt 15-le. 1886 asutasid Šotimaa, Wales ja Iirimaa rahvusvahelise Ragbinõukogu International (Rugby Football Board, IRFB), mis kehtestas ametlikud mängureeglid. Neli aastat hiljem ühines Inglismaa. 1895 organisatsioon Iõhenes ja tekkis Põhja Ragbi Jalgpalli Liit (Northern Rugby Football Union), mis ühendas 13. mängijaga meeskondi. Ragbist sai olümpiaala Pariisis

aastal 1900 ja see oli nii kuni 1924. a-ni. 1910 võisteldi esmakordselt Viie Rahvuse karikale, osalesid neli IRFB liikmesriiki ja Prantsusmaa, mis ühines föderatsiooniga ametlikult küll alles 1978. Austraalia ja Uus-Meremaa korraldasid ühiselt esimesed maailmameistrivõistlused 1987, alates 1991. a-st on naistel oma tiitlivõistlus. 1995 said tippmängijad õiguse võtta elukutselise staatuse.

Nemad räägivad

Kes aga teaks rugbyist ikka paremini, kui mängijad ise. Küsisingi siis mõned küsimused poistelt (naised veel Eestis ragbit ju ei mängi), kes ise seda Inglise spordiala Eesti pinnal harrastavad.

1. Mis klubi all ja kui kaua olete ragbit mänginud? Olete ka spordiklubisi vahetanud? Kui jah, siis miks?

Timmo : Olen tegelegenud ragbiga umbes 8 kuud. Alguses mängisin lühikest aega Tallinn Sharks'i koosseisus. Umbes 5 kuud tagasi moodustasime oma võistkonna-

Uudeküla Bulldog's. Klubivahetuse võtsin ette, kuna on võimalus oma kodukandi noortega trenni teha ja samas koosseisus võistelda.

Karmo : Uudeküla Bulldogs, pea aasta, algusest peale, juuli algul saab klubi aastaseks.

Siim: Mina olen ragbit mänginud paar kuud. Alguses klubis Tallinn Sharks ja hiljem loodi Uudeküla Bulldogs, nüüd siis selles.

2. Ragbi on Eestis suhteliselt uus spordiala. Kuidas te juhtusite trenni ja miks see algselt huvi hakkas pakkuma?

Karmo : Petrik, kes on mee treener, on tegele-
nud sellega juba 5 aastat ning elab Tamsalu vallas, siis mõtles ta siin ka klubi luua. Huvi pakkus just sellepärast, et on uus ja huvitav spordiala Eestis ning on mõnus jõuline.

Timmo : Mind on alati jõualad köitnud. Ragbis saab ennast välja elada ja samas on see fun. Mõnus seltskond ja hea tuju loob meeldiva õhkkonna, eriti kui on kõvasti trenni tehtud ja arengut on märgata.

Siim: Minu kodukohas Tamsalus hakati läbi viima ragbi treeninguid. Sõbrad kutsusid.

Pakkus huvi. Kuna oli uus, huvitav, füüsiline.

3. Mis hakkas teid selle spordiala juures köitma, et peale esimest trenni läksite tagasi ka teist, kolmandat, neljandat korda... kuni siia maani.

Siim: Mäng oli kiire ja füüsiline. Varem olin tegelenud poksiga, kuid ragbit mängiti kui meeskonnamängu ja see oli midagi muud.

Karmo: Enamik niinimetatud pallimängutreeninguid, mis Tamsalus on toimunud, on lihtsalt palli mängimine. Ragbis aga mängitakse mängu kui sellist alles treeningu lõpus 10-20 minutit, enne seda aga on igasugused kombinatsioonid ja söödu harjutused, ning loomulikult ka üldfüüsiline treening.

Timmo: Kuna enamik mu võistkonnast on mu head sõbrad, siis kujunes see heaks lõbutsemise ja trennitegemise kohaks. Ragbitrennist teadsime me juba aasta enne kui see peale hakkas. Panime ennast kohe varakult kirja.

4. Filmidest võib näha, et ragbi on päris jõhker spordiala. On see tõesti nii?

Timmo: Alguses võib tõesti selline mulje jääda, kuid jalgpallis ja korvpallis tundub rohkem vigastusi olevat. Trennis õpitakse kuidas endale mitte liiga teha ja teatud võtteid õigesti kasutada. Eks igas füüsilises spordis ole erinevaid vigastusi, nii ka ragbis. Mida rohkem sellega tegeleda, seda sitkemaks muutub keha nind seda vähem on vigastusi.

Karmo: Pealtnäha võib tunduda tõesti, et on jõhker ja valus, kuid tegelikult see nii ei ole. Kui kõik need kontaktid õigesti teha, mida treeningutel harjutatakse palju, ei ole kontakt üldse valus. Võib võrrelda näiteks muru peal pikali käimisega, lihtsalt et kukud kellelegi otsa.

Siim: Suhteliselt füüsiline ala. Kuid ei saa öelda et selles oleks rohkem vigastusi kui näiteks jalgpallis, korvpallis. Kõrgel tasemel mängides võib jah tulla ette veidi raskemaid vigastusi.

5. Olete Teie end kuidagi vigastanud. Kuidas see juhtus?

Karmo: Kaks vigastust on olnud. Esimene ja suurem juhtus augusti kuus võisteldes Leedu võistkonna vastu, ning puhtalt minu enese veast. Kuna olin trennis käinud alles poolteist kuud ei osanud veel kõiki situatsioone õigesti mängida. Ühesõnaga jooksin käsi ees vastasele otsa, ning sain kõõluserendid (pidin kuu aega artoosi kandma). Teine juhtus ühel treeningul Tallinnas, kus ühes kontaktis nikastasin õlga (nädal möödus käsi kaelas).

Timmo: Ei ole midagi hullu juhtunud. Pärast mängu on tavaliselt keha, eriti kael, valus, aga sellised asjad mööduvad kiiresti.

6. Kas teie näete, et ragbil oleks Eestis mingit tulevikku? Miks?

Karmo: Loomulikult. Ragbi on Euroopas üha rohkem populaarsust koguv spordiala, ja

pealegi Eesti olümpiakomitee kas on juba tunnustanud seda kui spordiala Eestis või kohe kohe tunnustamas - ei ole viimase uudisega päris kursis.

Timmo: Näen tulevikku, sest inimesi köidavad jõhkrad spordialad. Ragbi on lihtsalt huvitav ja kogub aina rohkem kuulsust.

Siim: Arvan et ragbil on Eestis tulevikku. Eestlased on selline metsik ja julm rahvus. Nagu ka ragbi.

7. Kas ragbi on teie meelest kallis spordiala? Näiteks võistlustele söitmine, varustus?

Timmo: Erinevalt Ameerika jalgpallist, ei pea ragbimängija ühtegi kaitset kasutama. Ainus mis maksma lähevad, on tugevast riidest särk ja püksid, mis ei ole samuti väga kallid. Võistlustel oleme käinud enamasti autodega ning see pole väga kulukas.

Karmo: Kuidas võtta. Sõidukulud seni oleme ise pidanud tasuma, kuid need on suhteliselt väikesed (ca 200-400 krooni oleneb sõidu kaugusest). Varustuse ja vormid oleme saanud niisama, v.a. jalanõud, mis igaüks ise on endale muretsenud.

Siim: Ei ole väga kallis ala. On palju palju kallimaid. Põhiline ongi söitmine võistlustele, sest enamik neist toimub välismaal.

8. Kuidas suhtute sellesse et tüdrukudki mängivad ragbit? Pole liiga mehine spordiala?

Karmo: Tegelikult on ikka suht mehelik ala, aga kui tüdrukud arvavad et neile see meeldib, siis miks mitte.

Siim: Sport on sport, kui tüdrukud mängivad korvapalli, jalgpalli, tegelevad võitluskunstidega, siis las mängivad ka ragbit. Tänapäev ju.

Timmo: Ala on mehine küll, kuid ragbiplatsilt leidub täiesti ilusaid tüdrukuid.

9. Kas tahaksite ragbiga tegeleda professionaalselt või pigem hobi korras? Miks?

Siim: Hetkel tegelekisn pigem hobikorras, sest tegelen ka mõne muu spordialaga ja ragbi ei ole esmane minu jaoks. Pigem mõnus vaheldus ja ajaviide kuna tegemist on meeskonnamänguga

Timmo: Minu jaoks on ragbi lihtalt sport. Mulle meeldivad väljakutsed, võistlused ja võidutahe.

Karmo: Professionaalselt. Sellepärast, et päris tõsiselt meeldib hetkel see mäng.

10. Millised omadused peaksid olema poisil/mehel, kes tahab hakata ragbiga tegelema? Miks just need omadused?

Timmo: Alguses trenni tulles ei pea olema erilisi omadusi. Põhiline on iseloom ja tahtejõud. Kõik muu vormitakse sinust trenni käigus.

Karmo: Sihikindlus, kohusetunne, et trennis käia. Ülejäänud omandatakse treeningul.

Siim: Julgus, tahe ja sportlik agresiivsus. Ülejäänud omadusi, nagu jõud, kiirus, osavus annab treenida. •

Eesti hoolimiss on kroonitud

Katharina Toomemets
Fotod: Daniel Sepp / Elmo Jõelett

KOOLIMISS 2008

29.märtsil valiti klubis Club Von Überblin- gen Eesti koolimiss 2008. Finaalis osales 41 tüdrukut erinevatest Eesti koolidest.

Neidude hommik algas kell 10.00 ühise tant-
sutunniga tantsuklubi R.E.D treeneri Sheila
käe all. Nimelt tuli tüdrukutel selgeks õppida
ühine tants, mis õhtul klubis ka viiekaupa ette
tantsiti. See oli üks osa võistlusest. Finaali tei-
ne osa oli õhtukleidi ja küsimustevoor. Pärast
seda, kui tants treeneri eestvedamisel viiekesi
klubi laval ette tantsitud, tutvustati tüdrukuid
kõigile - ette loeti nende plaadi, pikkus, silma-
värv ning keeled, mida võistlejad valdavad.

Pärast spordivooru pakkusid publikule
silmailu ja head muusikat kolm poissi, kes
on koondunud üheks bändiks- lavale astus
The Wetters. Mai alguses saab neid esinemas
näha ka Tammepargis. Kui ühelt korraldajalt
küsisin, et kes need poisid õieti on, vastas ta
mulle, et kolm kutti, kes akustiliste kitarride
saatel kaverdatud lugusid esitavad, hiljem aga
tuli välja, et poisid kirjutavad ka ise laule ning
on välja andnud koguni plaadi! Oma plaate
jagas The Wetters ka Koolimissi finaalis. Kuna
poisid ei saanud plaatide rohkusega just
hiilata, said plaadid esimesed seitse lavale
jooksunud inimest.

The Wettersi esinemisele järgnes
õhtukleidivoor, kus tüdrukud taaskord viie
kaupa lavale tulid. Seekord olid õhtujuhtidel
- Madis Malkil ning ansambli Mjau lauljataril
ette valmistatud ka mõned küsimused, mis
tüdrukutele esitati. Oli näha, et paljud võist-
lejad on närvis, kuid kes ei oleks, kui tuleb
võistelda neljakümne superilusa tüdrukuga?
Esimesele võistlejale esitati küsimus, et kui
ta saaks olla ükskõik, milline mees, siis kes
ta oleks. Rapla Ühisgümnaasiumi neiu, Anu
Ivask vastas, et kindlasti tahaks ta olla Arnold
Schwartzneger, kuna talle meeldivad mehe
muskliid.

Võistlejale nr 4, Tartu Mart Reiniku Güm-
naasiumi neiu, Liina Karelsonile, esitati küsi-
mus, et kui ta saaks maailmas midagi muuta,
siis mis see oleks ja nagu ühele missile omane
vastas too, et ta tooks rahu maailma.

Age Einmannil, Haapsalu kutseharidus-

keskusest paluti nimetada maailma ilusaim
asi ning miks just see. Tema vastus oli, et
kõige ilusam on armastus, sest see paneb ini-
mesed särama ning tekitab hea enesetunde,
samuti arvas ta, et armastus on punast värvi.
Liisi Org Tallinna Õismäe Humanitaargüm-
naasiumist oli võistlusele tulnud koos oma
suure fännklubiga, sest koolitused.ee valis
välja ka parima fännklubi.

Liisi sõnum Eesti noortele on: "Olge sama
lahedad, kui minu fännklubi!". Ja tõesti, tema
fännid paistsid silma- bokserites ja plätudes
poisid ning kummimadratsite, ujumisrõngaste
ja -prillidega neiu vehkisid plakatitega ja
tegid tõeliselt kõva lärmi, nagu ühed fännid
tegema peaksidki.

Tõrva Gümnaasiumi miss, Margit Meier
pidi vastama küsimusele "Miks jääkarud
pingviine ei söö?" ning selle asemel, et öelda,
et jääkarudele ei maitse pingviinid, teadis ta,
et nad elavad erinevatel poolustel. Õige vastus
tõi publikult võimsa aplausi.

Vahepeal astusid lavale R.E.D tant-
sustuudio tantsijad, kes andsid publikule väga
mõnusa 15- minutilise tantsuhov. Selle aja
jooksul said võistlejad, õhtujuhid, žürii ning
publikum pisut hinge tõmmata ning kõiki osa-
lejaid meelde tuletada, et oma lemmik välja
selgitada (kuigi mõnel oli oma lemmik juba
olemas).

Õhtukleidivoor jätkus ning kätte
jõudis ülejäänud tüdrukute kord küsimustele
vastata. Tartu Kivilinna Gümnaasiumi neiu,
Triin Polakene ütles, et kui ta saaks üksikule
saarele kaasa võtta kolm asja, oleks nendeks
sõbrad, telefon ja ujumismadrats (publikule
jõi küll arusaamatuks see, kuidas ta võtaks
kaasa sõbrad, kui need ei ole asjad ning
neid on mitu, kuid see selleks). Madis Malki
küsimusele, et mida teeks neiu telefoniga, kui
saarel levi poleks, vastas Triin, et ta teeks pilte
ning mängiks, kuni aku tühjaks saab.

Riinu Anslan Noarootsi Gümnaasiumist
pidi vastama küsimusele, et kes on Eesti Va-
bariigi suurim imetaja ning hoolimata sellest,
et publik karjus vastuseks esiteks Mart Laar ja
hiljem Edgar Savisaar, vastas neiu, et selleks
on lehm. Kas vastus ka õige oli, ei saanudki

me teada.

Hanka Hanga Haapsalu Wiedemanni Gümnaasiumist oli kindlasti kõige põnevama nimega võistleja. Tüdruk ei olnud kade ning rääkis meilegi oma nimesaamise loo - nimelt pani tema ema talle nime ühe Tšehhi filmi peategelase järgi, kes filmis Tuhkatriinust printsessiks sai.

Võistleja nr 35, Liina Oolup Kuressaare Gümnaasiumist pidi lahti seletama, mis vahe on chillimisel ja hängimisel. "Hängimine on see, kui Sa niisama linna vahel tänavatel jölgud ning chillimine on see, kui Sa istud sõpradega mõnes lounges ning veedad mõnusalt aega," vastas neiu. Võistluse viimane osaleja, Leanika Mõls Lasnamäe Üldgümnaasiumist arvas, et Pronkssõduri araviimine Tõnismäelt oli õige tegu, kuna tolele ei ole kesklinnas kohta.

Kuni žürii otsust tegi, esinesid publikule veel neidudebänd Mjau ja Lauri Pihlap alias Lowri. Loomulikult oli Lauri kõigi naiste lemmik ning pakkus laval küllaga silmailu. Veel enne, kui võitjad teatavaks tehti, anti üle publiku lemmiku ning parima fännklubi auhinna.

Publiku lemmikuks osutus Liisi Org Tallinna Õismäe Humanitaargümnaasiumist ning tema üllalae fännklubi sai ühtlasi ka parima fännklubi auhinna - selleks oli 5000 krooni laristamiseks ühes Narvas asuvas hotellis, 600 krooni eest bowlingumänguaga Zelluloosi bowlingus ning koolitused.ee tassid. Žürii esinaine Victoria Kass ütles, et žürii oli otsust tehes vägagi üksmeelne ning nagu tavaliselt, ei ühtinud seegi kord žürii eelistused publiku omadega. Siiski oli žürii üksmeelne. Veel enne, kui võitjad teatavaks tehti, kruviti pisut pinget üles ning Victoria Kass andis üle žürii eriauhinna kõige modellilikumale tüdrukule, kelleks osutus Raili Vunk Kuusalu Keskkoolist. Raili oli ühtlasi ka kogu võistluse pikim tüdruk.

Pärast eriauhinna üleandmist enam publikut ei piinatud. II Printsessi tiitli pälvis neiu nr 7 - Kärrolin-Lii Kaljala Kärda Ühisgümnaasiumist, I printsessiks sai neiu nr 14 - Sigrid Hänni Haapsalu Gümnaasiumist ning Eesti Koolimiss 2008 tiitli viis koju neiu nr 41 - Leanika Mõls Lasnamäe Üldgümnaasiumist.

Palju õnne kõigile võitjatele meilegi poolt ning soovime värsele Koolimissile kogemusterikast ning vahvat missi-aastat! •

Järjejut mälestused tulevikust kolmas osa

JÄRJEJUTT

Kaidi Tahula

Karl järgnes mulle mõne minuti pärast, kaasas mingisugune laegas. Ning üpris samal hetkel avanesid heinaküüni ukсед. Sisse tormas närviline mees, käed määrdund millegi tumedaga...

„On see veri?!?!“ ahhetasin õudussegaselt.

„Jah“ vastas Karl, „Minu veri.. Et sa kõigest järgnevast õigesti aru saaksid palun sul mitte pöörata tähelepanu mu onu tegemistele siin, vaid minu sõnadele.“ Ta jätkas: „Ühel üpris tavalisel päraslõunal leidsin ma metsas jalutades piibu. Ma tõstsin selle maast ja panin taskusse. Ning nagu nõiutult tekkis mul suur tihk joosta koju uurimaks, kelle oma või miks see seal võis olla.

Ma olin noor, rumal, unistustest pungil. Oma peas olin ma valmis mänginud mitut stsenaariumi suitsupilli olemuse ja elu kohta. Ma jooksin üle nõlvade ja jõudes väravani, peatusin. Maas oli veri. Lumi oli verrega... vere tilgad, lohistamise jäljed.

Tol ajal ma ei osanud selle kohta midagi arvata. Küllap oleksin pidanud hoopis linna edasi jooksmata ja politsei kutsuma, aga mina läksin mööda jälgi nagu näljane koer.“

Ma märkasin, et Karli silmad olid klaasistunud ja hääl halliks ning tuimaks moondund, kuid ta jätkas.

„Jõudes maja taha, nägin ma maas vedelemas mingisugust tumedat kuju. Ja selle pambu kõrval seisis minu isa vend, Olaf. Kogu, mis kergelt veel kägises, osutus hiljem minu isaks. Hetkel, mil ma mõistsin toimuvat, valdas mind sügav raev. Ma haarasin lähima toika ja tormasin Olafi juurde. Onu ehmus kergelt, kuid toibus kiiresti ja pussitas mind selga... Ma kukkusin maha. Mis aga edasi toimus, ma ei tea. Mina olin sellest maailmast kadunud kaugemale ja ilusamasse kohta...“

„Aga sa oled ju elus... see tähendab, sa ei surnud...?“

„Ei, vale. Ma surin. Sellel õhtul suri minus oskus armastada ja uskuda head lähikondlastest. Kuid see on teine teema...“

Olaf lahkus, võttes kaasa minu kadunud ema ehted ja minu isa elu. Ka minu oma, osaliselt. Ma ei tea täpselt kaua aega möödus, aga järgmine, mis ma mäletan, on ärkamine

metsamajas vanaema juures.

Ta ütles, et isa suri, aga mina pean olema tänulik oma elu eest. Ta palus mul mitte esitada küsimusi ja kuulata vaikust. Ta palus mul olla austav ja õppida armastama. Ning veel ütles ta mulle, et mõnekümne aasta pärast tuleb mu ellu noor hing, kes päästab mu kahtlustest ning õpetab elu suurimat tõde - lootust. „Mia-Anna, ma usun, et sina oled mu ennustus.“

Kuuris asekladanud mees oli vahepeal tegevused lõpetanud ja vajunud uksepoolsesse nurka ning pea põlvedele asetanud. Kuigi seda polnud näha, oli seda kuulda, kuidas ta nuttis...

Ma olin jahmunud, hirmunud ja segaduses. Kuid kummalisel viisil tundus kõik loogiline ja sobiv olevat. Ainus asi, mida ma ei mõista, on see, miks me täna ja just nüüd siin oleme. Ma pöördusin, et küsida, kuid muutsin meelt ja pärisin hoopis „Milleks see laegas?“

„Laegas? Mis laegas? Ah, aa, see. Ei, see pole midagi, sellega me saame tagasi.“

Ta avas laeka ja ere valgus täitis küüni, korra mulle tundus, et mälestus Olafist märkas seda, kuid samal hetkel me kadusime ja ma ärkasin kodus oma voodis...

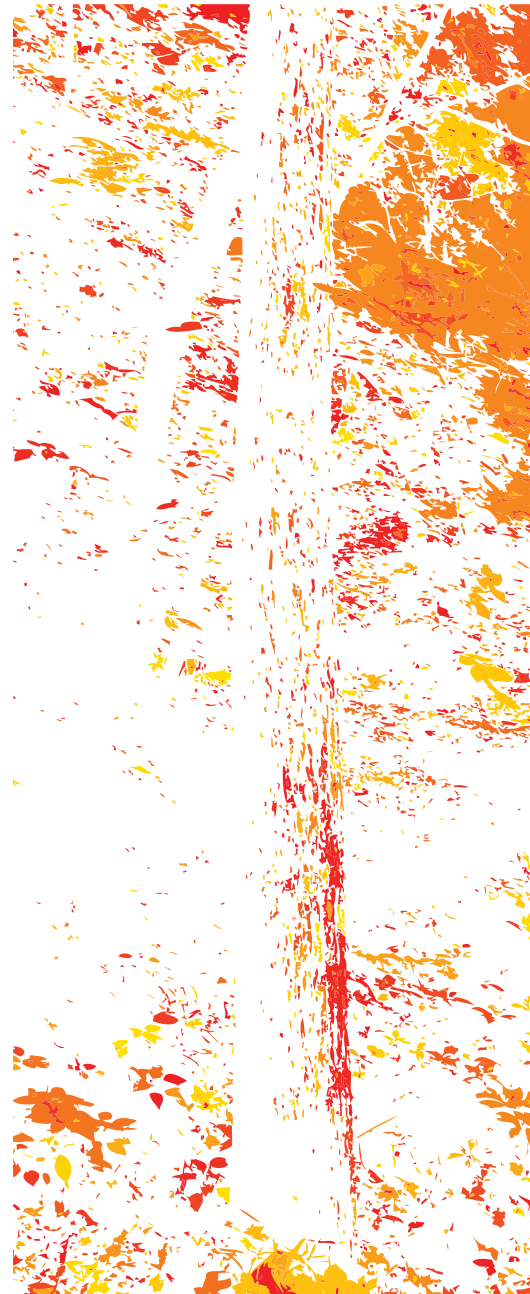
— — —

Oli esmaspäev ja akna taga sadas lund. Õnneks oli täna vaba päev ja ma võisin edasi lamada ning tõusta voodist kui soov tuleb.

Ning siis meenusid mulle eelmise päeva juhtumised.... või oli see kõik vaid uni? Sest kuidas saakski miski nii müstiline minusugusele realistile ja teoreetikule mõistuspärane olla? Ma tõusin üles ja hakkasin voodist välja astuma, kui äkki märkasin maas magavat Karli ja eemal laual laegast. Karl norskas, ja ma olin üleriietes. Sellest polnud lugu.

Ma pöördusin veelkord aknast välja ja vaatama ja tõusin voodis istukile. Mul oli ikka veel külm. Kleit mu seljas oli kergelt määrdund ja mul oli suur soov kohvi ning kuuma duši järele. Muidugi ka riiete vahetamine oleks meeldiv olnud.

Nõnda hiilisingi voodist vargsi välja. Ma

olin otsustanud mitte esitada küsimusi vaid oodata Karli ärkamist ja vaadata siis, mis saab.

— — —

Karl avas silmad mõned tunnid pärast mind. Vahepeal olin ma toimetanud, süüa ja juua teinud ning istusin juba umbes poolteist tundi vooditsal, vaadates tema uinunud nägu.

„Kas sa kohvi soovid?“ küsisin tasasel häälel. Kuid ometigi Karl võpatas mind kuuldes, ta polnud mu kohalolekut vist märganud.

„Ei... jah.... Jah, tassike oleks päris kena,“ vastas ta poolunesegaselt.

Ma tõusin ja suundusin kööki, ise möeldes, et kohe, kui ta oma joogi kätte saab, on minul aeg teada saada, mis õieti toimub!

Kui ma tagasi tuppa jõudsin, oli Karl juba magamiskotist välja pugunud ning riietus parasjagu. Seejärel istus ta kirjutuslaua taha toolile ning hakkas midagi kirjutama.

„Karl...?“

„Oota palun, ma pean selle lõpetama, enne kui on liiga hilja...“ ning ta süvenes kirjutamisesse.

Ma vihastasin kergelt, kuid otsustasin vaikida ja lasta tal tema järjekordne saladus lõpuni viia ning siis nõuda temalt kõik vastused kõikidele mind vaevavatele küsimustele.

Pool tundi hiljem, kui ma olin kergelt uinunud, teda oodates, äratas ta mu kerge raputusega. Ta ulatas mulle kirja, mis oli ümbrikus, kuid millel puudusid nii mark, kui ka saaja aadress. Ning minu küsivale pilgule vastas ta: „Peida see korralikult ära, kuid nii, et kui sinu või minuga peaks midagi juhtuma, oleks seda võimalik leida. Nüüd pean ma minema. Mind oodatakse. Anna andeks. Ära muretse, ma tulen õhtupoole läbi. Ma eeldan, et sul on kindlasti palju küsimusi, mis otsivad vastust... Praeguseks aga – head aega kallis An.“

Siis ta vaikis, haaras oma mantli ning lahkus. Jällekord oli ta jätnud mu peakohale hulgaliselt küsimusi, mis ootasid vastust, kuid mis seda vist kunagi ei saa... •

Faehlmann vs Whealman

Naerge või nutke. Antud variandid Friedrich Robert Faehlmanni nimest pärinevad ühe Eesti gümnaasiumi 10nda klassi sisseastumiskatsetelt.

Faahlman, Faehlman, Faeldman,
Faelhman, Faelhmann, Faelman,
Fahelman, Fahelmann, Fahhelmann,
Fahleman, Fahlemann, Feehmann,
Feelman, Feelmann, Fehlman,
Fehlmann, Felhman, Felman,
Fhaelmann, Fhealmann, Fhelman,
Fhielman, Fhielmann, Fielmann,
Freman, Vahelmani, Veelman, Veerman,
Whealman, Whelman.

Friedrich Robert Faehlmann oli Eesti kirjanik ja arst. Faehlmann õppis 1810–1814 Rakvere kreiskoolis, 1814–1817 Tartu gümnaasiumis ja 1817–1827 Tartu Ülikooli arstiteaduskonnas. Kuulus ülikoolis ka filoloogia- ja filosoofialoenguid ning hakkas huvi tundma eesti keele vastu.

Eesti keele alal uuris Faehlmann astmevaheldust, sõnade muutmist ja tuletamist ning tegi mõningaid ettepanekuid vana kirjaviisi täpsustamiseks. Faehlmanni loomingul on selle vähesusest hoolimata eesti kirjanduse rajamises keskne tähtsus. Ta avaldas olulist mõju 19. sajandi II poole eesti kultuurielule.

horoskoop

Katharina Toomemets

HOROSKOOP

—JÄÄR—

[21 märts – 20 aprill]

Jäärad peavad hakkama sel kuul tõsiselt oma tervise eest hoolitsema ja seda mitmel moel, kuna kuu toob endaga kaasa mitmesuguseid probleeme, mis tervisele halvasti mõjuvad. Partneri suhtes on Jäärad sel kuul valivad ja pisut üleolevad ning kipuvad kallimat kontrollima, mistõttu võib juhtuda, et võid oma kallima kaotada.

—LÕVI—

[23 juuli – 22 august]

Nüüd on Lõvidel aeg lahti saada enesekriitikast, mis neid pidevalt kimbutanud on, kuna sotsiaalne elu on selle tõttu kõvasti kannatanud. Tuleks lõpetada suhted, mis on mõjunud ja mõjuvad kurnavalt, sest see toob endaga kaasa vaid head.

—AMBUR—

[23 november – 21 detsember]

Sel kuul kiirgavad Amburid enesekindlust, positiivsust ja heatahtlikkust ning soovivad aidata kõiki maailma inimesi. Hea aeg endast nõrgemate eest hoolitsemiseks ning oma probleemide kordasaamiseks. Mõjute inimestele rahustava ning turvalisena.

—SÖNN—

[21 aprill – 20 mai]

Saatus võib aprillis tuua Sõnni ellu tagasi mõne kunagise armastuse ning tunded võivad taas lõkkele lüüa. Samuti tuleks aga oma ellu lasta uusi inimesi, sest see toob endaga kaasa palju positiivset. Eksootilist reisi ei maksaks eriti ette võtta, kuna võite külge saada mõne vastiku haiguse. Töölalasel ei tasuks piasjajade kallal nokkida, sest see võib pahandada kolleege.

—NEITSI—

[23 august – 22 september]

Õige aeg tõestada inimestele, kui andekas Sa oled! Kui Neitsid hakkavad sel kuul oma võimu näitama, võivad nad saada suure edu osaliseks. Tööle keskendumine peaks sujuma kergelt, kuna muudest muredest oled prii. Kui aga töö ja eraelu omavahel siduda, muutuvad asjad halvemaks. Soodne aeg uue armastuse leidmiseks.

—KALJUKITS—

[22 detsember – 20 jaanuar]

Sel kuul kipuvad Kaljukitsed olema väga muutliku meelega - ühel hetkel naerda südamest ning teisel juba pisaratesse uppuda. Tuleks läbi mõelda põhjused, ning püüda neid lahendada. Tööl oodatakse Kaljukitsedelt aprillis väga palju, ning see tõstab enesekindlust.

—KAKSIKUD—

[21 mai – 21 juuni]

Aprillikuus kipuvad Kaksikud oma energiat liiga palju ära andma ja kaotama, mistõttu tuleks seda eriti kiivalt hoida ning asjades mitte üle pingutada. Hea aeg alustada trennitegemist. Sel kuul ei tasuks eriti pikalt plaane ette teha, sest asju võib vahele tulla ning lõpptulemuses pettumine on garanteeritud. Tähtede seis soosib loomingulist tegevust.

—KAALUD—

[23 september – 23 oktoober]

Aprillikuu töötab Kaaludele kujuneda vägagi rahulikuks. Kipud olema melanhoolne ja endasse-tõmbunud, ent õige kaaslasega aega veetes see muutub. Õige aeg pöörata tähelepanu kodutöödele, kuna oled need viimasel ajal unarusse jätnud. Suurepärase aeg puhkuseks sõpradega, sest reisil olles võib lahvatada armuleek mõne ammuse tuttavaga.

—VEEVALAJA—

[21 jaanuar – 18 veebruar]

Aprill töötab veevalajatele raskeks kujuneda. Tundub nagu oleksid kõik maailma halvad asjad korraga kallal, ning kipute seetõttu alkoholist lohutust otsima. See pole lahendus. Tuleks püüda vaadata asju huumoriga, sest see aitab alati! Tuleks lasta asjadel omasoodu minna.

—VÄHK—

[22 juuni – 22 juuli]

Sel kuul ei suuda Vähid eriti lõõgastuda ega elurõõme nautida. Kipute end igal pool tõestama ning see tekitab stressi ja väsimust. Keskenduda tuleks oma maine parandamisele nii oma tutvusringkonnas kui ka väljaspool. Planeetide seis näitab, et kui korralikult magada, tunded end paremini. Oht on sattuda suhtesse, kus Vähk tunneb end tallaalusena.

—SKORPION—

[24 oktoober – 22 november]

Aprillis pöörduvad Skorpionide poole mitmed inimesed, kes on hädas ning just teilt abi tahavad saada. Neid aidates on hea võimalus ka oma probleemid lahendada, sest need on omavahel seotud. Tööl kipute kiirustama, kuna olete entusiastlik ja soovite hästi palju teha, mis aga ei pruugi meeldida ülemusele. Oma terav keel tuleks hoida hammaste taga.

—KALAD—

[19 veebruar – 20 märts]

Sel kuul kipuvad Kalad probleemide liigselt ette kujutama ning puhuma suuremaks, kui nad tegelikult on. Ei tasu võrrelda end teistega, vaid ajada oma rida edasi ja seda hästi teha, sest mida vähem end kellegagi võrdled, seda paremad on tulemused. Hea aeg inimestega koostööd teha.

—30—

ÕPILASLEHT / APRILL-MAI 2008

Kas oled peoloom

Katharina Toomemets

1. Kuidas veedad oma reede õhtuid?

- [a] Pidutsed igal reedel sõpradega varaste hommikutundideni klubis või kuskil mujal
- [b] Kuidas kunagi- vahel käid peol, kui kohustused nõuavad, oled kodus
- [c] Istud kodus, vaatad telekat, lähed vara magama

2. Milliste sõnadega järgnevatest iseloomustaksid Sinu sõbrad Sind?

- [a] Hullumeelne, vabameelne
- [b] Tasakaalukas, rõõmsameelne
- [c] Tagasihoidlik, endassetõmbunud

3. Millist riietust igapäevaelus eelistad?

- [a] Mida vähem, seda uhkem
- [b] Oleneb olukorrast, kohast ning seltskonnast
- [c] Pikad, lohmakad, pigem rohkem, kui vähem

4. Millist muusikat kuulad?

- [a] Klubimuusikat
- [b] Olenevalt tujust
- [c] Klassikat

5. Mida teed esimese asjana hommikul, kui ärkad?

- [a] Sirutad käe veeklaasi ning valuvaigistite järele ning tahad võimalikult kiiresti hambaid pesta
- [b] Ringutad, vahel, kui eelmisel päeval pidu on olnud, üritad enesetunnet parandada
- [c] Sinu jaoks pole hommikuid olemas, ärkad alati keskpäeval või mitu tundi pärast seda

6. Millises situatsioonis tunned end kõige paremini?

- [a] Rahvarohkes kohas, paljude sõprade-tuttavatega, valju muusika saatel tantsides
- [b] Olenevalt tujust ja enesetundest suudad end kohandada peaaegu kõigi olukordadega
- [c] Üksi, kodus, raamatut lugedes/ telekat vaadates/ Internetis surfates

—KÕIGE ROHKEM A- VASTUSEID—

Sa oled TOTAALNE peoloom! Sinu jaoks on hommikune väsimus juba tavaline ning arvatavasti tead sadu erinevaid nippe, kuidas sellest lahti saada. Sinu riietumisstiil ning käitumine on julged ning väljakutsuvad ning see ei too endaga alati just kõige paremat kaasa. Püüa oma pidutsemist pisut vähendada ning näed, et meeldid inimestele palju rohkem.

—KÕIGE ROHKEM B- VASTUSEID—

Sa suudad kohandada end igati vastavalt olukorrale, mistõttu meeldib inimestele Sinu seltskonnas olla. Vajadusel oled peoloom, kes suudab hommikuni kõigiga sammu pidada, teinekord meeldib Sulle aga hoopis kodus vaikselt teleka ees õhtut nautida. Sõbrad iseloomustavad Sind kui tasakaaluka ning kõigile meeldiva inimesena.

—KÕIGE ROHKEM C- VASTUSEID—

Sa oled täielik müürlill. Inimesed ei märka Sind, kuna Sa ei käi eriti väljas, kannad riideid, mis ei paista silma ning oled nii vaikne, et inimesed vahel ei märkagi, et Sa ruumis oled. Viimane aeg oleks end pisut muuta- kanna rõõmsaid värve, käi väljas, suhtle inimestega ning hakka elu nautima, sest muidu jookseb see Sinust lihtsalt mööda!

Õpilasleht kutsub koolitusele

Noored lehetegijad,

23.mail algusega kell 10
hommikul toimub Tallinnas noorte
meediahuviliste koolitus, kus on
võimalik oma oskusi täiendada neljas
eraldiseisvas töögrupis:

—REPORTERITÖÖ—

kuidas planeerida ja teha uudist?

—TOIMETAMINE—

milline tekst on hea tekst?

—FOTOGRAAFIA—

kuidas teha uudisfotot?

—TURUNDUS—

kuidas lehte välja anda?

Registreerimiseks saada põhjendatud
sooviavaldus ja töögrupi eelistus
aadressile: registreerimine@opilasleht.ee
Registreerimiskontor läheb lukku 16. mail
kell 17.00

Kiirusta, koolitusest osavõtjate arv on
piiratud!

Koolitus on tasuta ning sõidukulutused
kompenseeritakse!

Meediakoolitus toimub tänu
Hasartmängumaksu Nõukogu toetusele.

good charlotte andis vägava kontserdi

Katharina Toomemets
Fotod: Ardi Ilves

2. aprillil kogunesid kõik popp-punkbändi Good Charlotte suuremad fännid Saku Suurhalli, kuna just seal andis maailmakuu- lus bänd show, mida paljud juba nii kaua oodanud olid.

Juba enne kella kuut õhtul, kui Saku Suurhalli ukсед avati, oli Suurhalli ümber kogunenud meeletult suur rahvahulk. Kuna lavale pidi astuma popp-punki viljelev bänd oli ka publiku hulgas karvaseid ja sullelisi: tugevat meiki kandvad poisid-tüdrukud, kuid leidus ka täiesti tavaliselt riietuvaid fänne.

Kell 19.00 astus lavale Eesti oma bänd -

Bedwetters, kel oli suur au Good Charlotte' i soojendada. Kuigi fännid, ning tuleb tunnistada, et minagi nende hulgas, olid pettunud ning skeptilised, kui tehti teatavaks, et just see Pärnust pärit punt enne megastaare lavale astub, said poisid soojendamiseks vägagi hästi hakkama. Rahvas kisas, hüppas, tantsis, laulis kaasa, nõksutas niisama jalga või jälgis lihtsalt laval toimuvat, ent külmaks ei jäänud küll keegi.

Kell 20.30 oli lõpuks käes see aeg, kui lavalauad hõivasid õhtu staarid - Good Charlotte oli lõpuks ometi valmis rahvast rokkima

panema! Juba siis, kui saalis tuled kustusid, kiljus publik heameelest. Show kestis peaaegu kaks tundi. Selle aja jooksul kõlasid Good Charlotte paremad palad nagu „I just wanna live“, „Lifestyles of the rich and famous“, „Hold on“ ja paljud teised. Oli näha, et publikul oli tehtud suur eeltöö - sõnad olid peas ning energiat hüppamiseks jätkus tõeliselt palju. Kontserdiküllastajate näod särasid isegi pärast showd, kui kätte jõudis aeg täistuubitud trollibussis koduteed alustada. Olen veendunud, et fännid ei pidanud pettuma, sest kontsert oli tõeliselt vägev! •

Filmiarvustused

Triinu Uprus

ARVUSTUSED

—LIFE AS A HOUSE—

Kui mehel nimega Georges Monroe (Kevin Kline) avastatakse vähk võtab ta eesmärgiks olla oma viimased elukuud koos poja Sam'iga (Hayden Christensen). Narkootikumide küüsis olev poiss aga vihkab kõiki ja kõike, ning oma isa pole talle mingiks erandiks. Täbarast majast kolitakse kõrvalolevasse ja veelgi nigelamas seisundis olevasse garaaži, sest Georges tahab elamu maha lammutada ja ehitada uue, kuni veri veel tema soontes voolab. Rakendades poja mässumeelsuse maja lammutamisele ning ehitamisele, hakkab nooruk teda taas armastama ning mehe eksnaine Robin (Kristin Scott Thomas), kellel on juba uus pere, näeb, et Georges on tema praeguse mehega võrreldes kõik, mida viimasel vajaka jääb.

Kas aga õnne on sama kerge leida, kui rajada hoonet? Või kas kustunud armastust lähedaste vahel võib sama lihtsalt elustada nagu taasehitada maja? "Kõigel, mis juhtub, on põhjus."

Irwin Winkleri inimsuhetel põhinev draama on nomineeritud Kuldgloobusele ning võitnud publiku lemmiku auhinna. Ja seda ka täiesti asja eest, sest film on liigutanud paljusid ning The Internet Movie Database'i andmetel peavad nii mõnedki seda üheks parimaks filmiks, mida nähtud. •

—STEP UP 2 THE STREETS—

Mässuline tänavatantsija Andie (Briana Evigan) teeb koolist poppi ja veedab enamasti aega oma sõprade seltsis, kellel on sama kirk nagu tüdrukulgi - tants. Kui aga Andie hooldajal neiu üle viskab ja tüdrukul kolida käsib, näeb (esimeses osas tantsusam-

me keerutanud) Ty võimalust, et ta peaks proovima Marylandi mainekasse kunstikooli sisse saama. Andie tantsib katsetel võimsalt, ja sisse ta saabki. Aga see muidugi ei meeldi Andie sõpradele, kelle jaoks tüdrukul üha vähem aega jääb ja kui ta kambast välja visatakse, teeb ta kooli popima poisi Chase'iga (Robert Hoffman) kooli heidikutest oma crew, et tuntud streetdance võistlusel siiski kaasa lüüa. Ja nagu arvata võibki, siis peategelanna ja Chase armuvad ja lõpuks peale igasuguseid takistusi ikka võidavad võistluse ära ja elu on

jälle tore...

Isegi neile, kes käisid filmi vaatamas, tundus kindlasti, et kuskil on seda juba näinud. Nii ongi, sest film koosneb samadest konksudest, mida teismeliste mõeldud linatootes alatasa vaatajatele sisse söödetakse, nii et seda vaadates tekib tunne, nagu oleks vahepeal omandatud sensitiivivõimed. Aga ikkagi

tasuks seda vaadata, eelkõige tantsuarmastajatel, sest kui story'st jääb puudu, siis tants teeb selle igaljuhul tasa. •

—10 000 AASTAT EKR—

Juba pealkiri ütleb, et film lendab tagasi päris iidsetesse aegadesse. Oleks ju põnev teada, mis siis juhtus, millised olid siis inimesed jne.

Roland Emmerichi linatootes jutustabki mägi-hõimus elavast noorest kangelasest nimega D'Leh (Steven Strait). Nagu filmidele ja muudele muinasjutudele vesta meeldib, et mehed teevad kõike oma armastatud naise pärast, siis on see nii ka selles filmis - noore küti kallim Evolet (Camilla Belle) röövitakse ja üllatus-üllatus D'Leh tormab teda appi pääst-

ma. Ühele katsumusele järgneb vahetult teine ja pärast ühte kolli kohtutakse kohe järgmisega, aga nagu ikka - oma prutani ta jõuab.

Sellised suured uhked aastaarvud, eriti kui tegemist on aegadeaga enne Kristust,

tekitavad mingil määral kartust, eriti õpikutes. Aga ajaloo oli siin vähe pistmist, rohkem siiski eriefektidel. Selliste menukate filmide lavastaja nagu "Iseseisvuspäev" ja "Päev pärast homset" Roland Emmerich on nendes kahes filmis alati ajast ees, nüüd aga tegi ta 180kraadise pöörde. Film sobib vaatamist kõigile nendele, kellele meeldivad eriefektid ja ei otsi suurt vaimset elamust. Muidugi ka paratamatud romantikutele pruugib see linatootes meeldida, sest ennekõike oli tegu ikka armastusega, mis seiklustele tõe andis. Kui aega üle, sobib vaadata küll, kui aga kinora ha kipub nappima, siis selle peale ärge igaks juhuks raisake. •

—34—

ÕPILASLEHT / APRILL-MAI 2008

